உ

கடவுள் துணை.

சதாசார தீபிகை.

மகாமகோபாத்யாய
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்
பெயர் சதாசார தீபிகை.
தொடர் எண் 3213 (7394)
தொகுப்பெண் VI D 18

[illegible] சாலை[illegible]களால்

[illegible]வித்தியா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்ட

சிதம்பரம்

1892.

Price an anna.

விலை அணா 1.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 41 MADRAS 41

ஸ்ரீ சு. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A.

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

உ

குருப்யோநம:

சதாசார தீபிகை.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞே யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே |
ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ: ||

யாம ஸ்ரீலக்ஷ்மிபிராட்டியாரது கணவனைக்கருத்தி ண்டுத்தி அவரது ஆஞ்ஞாவாக்கியங்களாகிய வேதங்களி ப்லுெ,தர்மசாஸ்திரங்களிலும கண்டபடி ஆரியர்களின் நி த்யக்கிரியாத்தாமங்களைபற்றிச் சிறிது எழுதப்புகுவாம்.

சிலகன்மங்களுககுப்பயன்யாம்காணககூடியதும், கூடாததுமானதாகவேற்பட்டது. சிற்சிலகன்மங்கள்யாமகாணக்கூடியபயன்களையே பெற்றன. காணக்கூடியபயன் என்பவ, இவ்வுலகத்தின்கண் இதேவுடலிலனுபவிக்கப்பால து. காணக்கூடாப்பயனெனில, நூலாராய்ச்சியாலும் நுட்பறிவாலும் மறுவுலகங்களினும மறுபிறப்புகளினும் பெறத்தக்கன. இனி உதயகாலாசாரங்களைக் கூறுவாம்.

இரவு இருபத்தைந்துநாழிகைசென்றபின்னா நித்தி ரைசெயயக்கூடாது. அக்காலததிற்குச்சந்தியாகாலமெனப பெயா. அக்காலததில் நித்திரைமுதலியவைவயை அனுட்டித்தால் நமக்குண்டாகும் தீபபயனைப்பற்றி ப்ருகன்மனு தமதபிப்பிராயததைக் கீழ்வருமாறு வெளியிடுகின்றுா. "சந்தியாகாலத்தில நித்திரையால தௌாபபாக்கியமும, படித்தலால்ஆயுட்குறைவும், அனனமருந்தலாலவியாதியும், மைசயோகததால காபபத்திற்ககழிவுமுண்டாம்" என்று. ஆதலால அக்காலத்திலுறங்காது விழித்திருககவே

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

ண்டுமென்று ஏற்பட்டது. இவ்விழித்தலென்னுமாசாரம் யாம காணக்கூடியபயன்களை இபக்குவதால் இஃதுதிருஷ்டபலமென வேற்படும்- "விடியற்காலத்தில தேவதைகளும, பிதிருக்களுமொன்றுசேருவார்களாதலால, அக்காலம்விழித்திருத்தல பிதிருதேவதைகளைக்களிப்படுத்தலாகும்" என்பதால, அக்காலமயாம்காணக்கூடாத (பிதுருக்களைக் களிப்படுத்தல்) பயன் அக்கன்மத்திற்கு வெளியாவதால அது அதிருஷ்டபலமெனக்கூறப்படும். ஆயினஇக்கன்மமிருவகைபலன்களுடைத்து இனிஆயுள்வேதத்தையறிந்தோா அக்காலததிலவிழித்திருக்தல அனுபவித்தமென்னும்வோர்வகைப்பிரததத்தை அழிக்கும்வழிஎனச்சாற்றுகின்றனா. அக்காலத்தில வாளாவிழித்திருக்காதுகடவுக் கருத்திலிருத்தி இல்லற நற்பொருட்களைபபற்றிச் சிந்தல் வேண்டும. அஃதே தருமசாஸ்திரங்களின்கருத்து. இராக்காலத்தை ஆறுகப்பகுத்து அதினகடைபபகுதியில தமது இல்லறத்துணைவியுடனா விழித்துக்கடவுளைத்துதித்துத் தருமார்த்தங்களைச் சிந்திக்கவேண்டுவது" என்றறிக. விழித்தவுடன் கலைஅறிவுடைய அந்தணாகளையேனும,அலலது கற்புடைய மங்கையரையேனும்,பசுக்களையேனும, வேறெந்த மங்களபதார்த்தத்தையேனும்பார்த்தல வேண்டும் கற்புநிலைமைகடந்தவர்களையும்[illegible]பலவிதப்பாவிகளையும நிர்வாணிகளையும்,அங்க[illegible]களையும,பார்த்தலகூடாது (நிர்வாணிகளென்றலகு[illegible]நிர்வாணிகளலலர்; அவர்களைக்காண்டலும்குற்றமலல. [illegible]அது வயதுமுதல் உடைகளைத்தரிக்கவேண்டுமாறுஉபநயனத்திலோ ரங்கமேற்பட்டிருப்பதால் அக்காலத்திற்குப பின்னரே அவர்களுக்கு உடை அவசியமெனக்கொள்க) எழுந்தபிறகு கீழ்த்திசையேனும் வடதிசையேனும நோக்கிச் சிறிதுதூரம்

செல்ல வேண்டும். அத்திசைகளில் பூரணமான தடாக முதலியவை இராவிடில் அவையிருக்குந் திசை நோக்கிச்செல்லுதலவசியம்; பகலில் வீடுகளடர்ந்திருக்குமிடத்தைத் தூரத்திலொதுக்கித் தன்சரீரவியாபாரங்களை நடத்திக்கொள்ளல்வேண்டும். காய்ந்த புல்படிந்த மண்தரைகளில், சந்தியாகாலங்களிலும், பகற்காலங்களிலும் வடக்குநோக்கியும், இரவில்தெற்குநோக்கியும், தேகபாதையை நிவர்த்திசெய்துகொள்ளல்வேண்டும். இவ்விதி ஆபத்துக்காலத்திற்குற்றதல்ல. ஆபத்துக்காலத்தில் எத்திசைநோக்கியேனுமிருத்தல் குற்றமாகாது. வஸ்திரத்தால நாசி வாய், சிரசு இவைகளைச் சுற்றிமூடிக்கொண்டு தேகத்திலுமறைக்கக்கூடியபாகங்களை அங்ஙனமேமெய்யுகொண்டு அக்கினி, சூரியன், சந்திரன், பசு, தாணியம்; சந்தியை (அதாவது காலையில்கீழ்த்திசையும், மாலையில மேற்றிசையுமென பதுகருந்து) தீர்த்தம் (அதாவது குளமுதலியவை) ஸ்திரீகள், தேவாலயங்கள், காற்று, அந்தணர் இவர்களுக்கெதிர்முகமாயுட்காராது, தமதுபூணூலைத்தாவடமாகத் தரித்து மலசலமகற்றுதலவேண்டும். இதற்குத்தகாதவிடங்கள் - உழுதநிலம் - தடாகமுதலியஜலம், மலை, தேவாலயம், புற்று, ஆற்றங்கரை, தேவாலயங்களுக்கருகாமை, பிராணிகள் நிறைந்த பள்ளம் ஆகியஇவைகளே.

தமது பூணூலை மாலையாகத் தரித்தலின்றி ஒரு காலமும் மலங்கழித்தல்கூடாது. அறியாமையால அங்ஙனம் செய்ய நேரிடின் அப்பூணூலைத்தள்ளிப் பிறிதொன்றைக் கொள்ளலவேண்டும். ஒரே வஸ்திரந் தரித்திருப்பவன் தன் பூணூலையாவது வலது செவியிற்றரித்தல அக்காலத்துக் கின்றியமையாததாம். தைலக்காப்பு

வபனம் புணர்சசிமுதலிய கிரியைகளில் உடனே ஆசம
ன விதியின்படி தண்ணீருட்கொண்ட பிறகே தன்னுடலி
னின்றும மலங்களை கழித்தல்வேண்டும். அக்காலத்தில்
ஒன்றும் பேசுதல் கூடாது. மலங்களையும் மற்றைய அசுசி
யுள்ள பதார்த்தங்களையும் உற்றுநோக்குதல் கூடாது.
பணக்கவலையுற்று வீணில நெடுங்காலம் அசுசியான இட
ங்களில் உட்காரலாகாது. சிறுபாத்திரங்களில எடுத்த
தண்ணீரைக் கொண்டே மலங்களை நீக்கிக்கொள்ளல்
வேண்டும். அத்தண்ணீர் முன்னரே எடுக்கப்பட்டும
சுத்தமானவிடத்தில் வைக்கப்பட்டதாய் இருத்தலவேண்
டும். மிருத்திகையும் தண்ணீரும் அவ்வசுசிகாலத்திலகை
யிற்றரித்தல்கூடாது. அமமலங்கள் உடலில் மற்றெவ்விட
த்திலும் பற்றுது ஐயமுற முற்றிலுமொழியத் தண்ணீர்
மண முதலியவற்றுல் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்.——வழி
யில்ஐந்து முறையும்——குறியில் இரண்டுமுறையும் கை
களிலும் காலகளிலும் ஏழுமுறையும் மணணிஞல் சுத்
திசெய்தலவேண்டும். இச்செயலுக்குக்காணக்கூடியபயன்
துர்காற்றம் நீக்குதல். இனி மணம் சுத்திபெற்று மேல்மு
டிக்கவேணடிய கடன்களை முடிக்க அதிகாரத்தைஉண்டா
க்குதல் இதில ஊக்கமுள்ளோர்அறியத்தக்கஉட்பயன்.
இனிஅனேக தர்மசாஸ்திரங்களில் மண்ணிடலைப்பற்றிபப
ற்பல வேறுபாடுகள் காணப்படினும் அவை அவ்வவ்விட
த்தின் தாரதமமியங்களாலென்றறிந்து ஒன்றுடனென்று
முறனுது பொருள்படுத்தி அங்ஙேநறிநின்றொழுகுதலவே
ணடும. அதுபற்றியே "விகனஸ்" என்னுமுனிவர்தாம்
எழுதிய சூத்திரத்தில "அவ்வமண்ணின் ஆற்றலறிந்து
நாற்றமறமனேவிசுற்பநீங்க மண்ணிடலவேண்டும்" என்
ருர் இனித்தணீண்ர் எடுக்கப்பாத்திரங்கிட்டாவிடிலறுடுகி

ன்றதண்ணீருக்கு ஒருமுழதூரத்திற்கப்பால் உட்கார்ந்து கையினுல் தண்ணீர் எடுத்து அக்கருமத்தைச்செய்தல வேண்டும். பின் அவ்விடத்தை எவ்விதத்திலேனும் சுத்திசெய்துவிடுதல் வேண்டும்-இதேகருத்தை "விவஸ்வான" என்பவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார். 'தண்ணீருக்கப்பால் ஒருமுழதூரத்திலுட்கார்ந்து சௌசவிதியை முடித்துப் பின் அவ்விடத்தையும் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்" என்று. இதுபொதுவிதியாம். இரவிலும், மார்க்கங்களிலும் எவ்விதமேனும் சரீரத்துக்கு ஓர் சுத்திசம்பாதித்தல்வேண்டும். ஆதலினாலன்றோ 'சுசியுள்ளோனைக் கடவுளர் பிதுர்க்கள் பின்பற்றுவார்கள். மற்றை இராக்ஷதர்கள் பைசாசர்கள் இவர்களைவிட்டுநீங்கிவிடுவர்" என்று ஆன்றோர்கூறுவர். சரீரசுத்தியினும்மனச்சுத்திபெறுதல உயர்வுடைத்தென்று ஆசிரியர் தக்கர் கூறுகின்றார். ஆதலால் எவ்விதசரீரசுத்திக்கும் மனச்சுத்திஇன்றியமையாததாம். அச்சுத்தி உலகெலாங்கடந்தஉண்மைப்பொருளாய அப்பரவஸ்துவின் தியானத்தாலன்றி வேறெவ்வாற்றானும் நிலைபெறாதென்பது ஆசிரியர் வாதராயணர் சாற்றும்மெய்யுரையாம். அஃதாவது: "சரீரசுத்திபெற்றவனேனும் பெறாதவனேனும் எவ்வவத்தையில் இருப்பினும் எவன் கமலக்கண்ணனைக் கருதுவானோ அவன் உள்ளும், புறம்பும் அத்தியந்த சுத்தன் என்பதாம். பின்கச்சையைஇறுக்கி நின்றுகொண்டு இடப்புறந் திரும்பி வாய்கொப்பளித்தல் வேண்டும். இதனை விதித்தது நமது முகத்தின்உட்புறத்திலுள்ள மலங்களை நீக்குதலால் நாம் காணக்கூடியபயன்பெற்றது. அதை இடப்புறத்தே செய்தல்வேண்டுமென்று கூறியதுமட்டில் அறிஞர்க்கேபுலப்படும் பயன்பெற்றதாம். சரீரத்தின்வலப்புறத்தில்தேவதைகள்பிதி

க்கள் ரிஷிகள்முதலியோரிருப்பதால்அவர்களிடம் ஓர்கு
ற்றமபெருமல்தண்ணீரைமற்றவிடம் கொப்பளித்தல வே
ண்டுமெனபது நூலாசிரியர்கருத்து. மலநீக்கத்திற் பன்னி
ரண்டுமுறையும்சலநீக்கத்தில்நான்குமுறையும்கொப்பளித்
தலவேண்டும். உடனேகீழ்த்திசை அல்லது வடதிசை
யை நோக்கிக் கையைக்குவித்துக்கடவுளைநினைத்து ஓர்
உளுந்தமிழ்ந்த சலத்தை உட்கொள்ளல வேண்டும. இ
க்கருமம் ஆசமனம் மென்று சொலலபபடும். இதைத்த
ண்ணீரில் நின்றுகொண்டும் தரையில உட்கார்ந்துஞ்செ
ய்தல வேண்டும, தண்ணீரில் ஓர் காலும மற்றோர்கால
கரையிலும வைத்தும் செய்பலாம். மூன்றுதரம் ஆசம
னஞ்செய்தபிறகு பெருவிரலடியால்இருமுறை உதடுக
ளைத் துடைத்தலவேணடும. பெருவிரலையும் மோதிரவி
ரலையும் கூட்டிக்கண்களையும் பெருவிரலையுஞ்சுட்டுவிரலை
யுங் கூட்டிக்காதுகளையும் எலலாவிரலகளாலும மார்பை
யும் பெருவிரலால சிரத்தையும தொடுதலவேண்டும். மே
ற்குறித்த எல்லா அவயவங்களையும் பெருவிரலாலதானே
தொடினும்தொடலாம்."பைடீனசி" யென்பவா "அக்கி
னி பெருவிரலிலிருத்தலால் அதுகொண்டே எலலாஅவ
யவங்களையும் தொடலாம"என்று விதித்தார். இடையில
தரித்த உடை உலர்ந்திருந்தால தண்ணீரில உட்கார்ந்
தும் அங்ஙனமில்லையாயின் நின்றுகொண்டும் ஆசமனஞ்
செய்தலவேண்டும்.மற்றோர்கருமத்துக்குஅங்கமாகஆசம
னஞ்செய்ய நேர்ந்தால்அதைக் கையிற்பவித்திரமணிந்தே
செய்தலவேண்டும். இவ்வாசமனம்அகச்சுத்திக்கருவியா
தலால் இதன்பயன் அறிதற்கரியதேயென்க.ஆசமனீயம்
செய்தபிறகு அப்பவித்திரத்தை அவிழ்த்துஎறிந்துவிடு
தல்வேண்டும. எக்காலத்தும் பொன்னாலமைத்தபவித்தி

ரம் தரிக்கத்தக்கதே. வெள்ளியால்ஒருமோதிரம்சுட்டுவிரலில அணிதல வேண்டும். பிதுர் தேவதைகளுக்கு வெள்ளி மிகப்பிரீதியுள்ளதாதலாலும் அதிலவிழும் தண்ணீரே அவர்க்குப்பயோகமாகும்படி நேருமாதலாலும் அதை அவ்விரலிலேயே தரித்தல அவசியகமாம. தண்ணீர் கிடையாதவிடத்துதனதுவலதுகர்ணத்தைத்தொட்டால்அதுவே ஆசமனீயமாகும். அவ்விதம் செய்தல் வேண்டுமென்பதைச சந்திரிகையென்னும ஓர் நூல விளக்குகின்றது. அஃது "ஜப ஹோமகாலங்களில நீசர்களைக்கண்டாலும மற்றை நாய்முதலிய இழிந்த ஜீவஜந்துக்கள் தீண்டநேர்ந்தாலுமுடனே ஆசமனீயம் செயதலவேண்டும. அல்லது வலக்காதைதொடுதல வேண்டும். என்பதாம. சம்வர்த்தரென்பவர "தும்மல, காறியுமிழ்தல, பற்கடித்தல, பொயசொல்லல ஈனரோடு பேசுதல என்னும இச்சமயங்களில வலது காதிற்றொடுதலவேண்டும" என்றுகூறியிருக்கின்றார். எத்தொழிலிலும ஆசமனஞ்செய்தே செயதலவேண்டுமென்பது பாரத்துவாசர் கருத்தாம. "கைகால முகம இவைகளைகழுவி கீழ்த்திசையை நோக்கி ஆசமனஞ்செய்து மற்றைக்கிரியைகளை செய்தல்வேண்டும" என்றுஎடுத்தோதினரென்க. *குக்குடாசனத்திலிருந்தே ஆசமனஞ்செய்தல்வேண்டுமென்று சாண்டில்லியர் விதித்தார். அவர் கூறியது "முழங்கால்களிரண்டின் இடையே கைகளை அடக்கிக்குக்குடம்போலிருந்து தர்ப்பணம் ஆசமனீயம் தந்தசுத்தியாதியுஞ்செய்தல வேண்டும்." என்பது. சதாசார சந்திரிகையின முதற்பாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாம்பாகம்

முள் நிறைந்தாவதுபால சுரக்கும் தன்மைபெற்றாவது உள்ள மரங்களின் கொம்புகளைப்பன்னிரண்டங்குல

*குக்குடம்—கோழி.

நீளமும்சுண்டுவிரற்பருமனுமுள்ள அளவினதாகக்கொண்டுதந்தசுத்திசெய்தல வேண்டும். அது அத்திமரக்கொம்பாயின் அதருலகலவாங்கு உண்டாமென்றும், இச்சிமரக்கொம்பாயின் திரவியமபெருகுமென்றும், வெண்மருதக்கொம்பாயின் ஆரோக்கியமுண்டாமென்றும, ஆலின்கொம்பாயின் அழகுமிகுமென்றும், நாயுருவிக்கொம்பாயிற் சித்திகளுண்டாமென்றும், பிரியங்குக்கொம்பாயின் வசியமுண்டாமென்றும், மூங்கிற்கொம்பாயின்கண்ணொளி வளருமென்றும், கொன்றைக்கொம்பாயின்ஜெய முண்டாமென்றும், மாவிலையாயின் அரசாருள்கிடைக்குமென்றும், பலாக்கொம்பாயினசௌபாக்கியமுண்டாமென்றும், நாவற்கொம்பாயின்ஆயுள்விருத்தியாகுமென்றும் சிறுநாவற்கொம்பாயின்கருதியதுகிடைக்குமென்றும், வேலின்கொம்பாயின் வெற்றியுண்டாமென்றும, கோங்கிற்கொம்பாயின் கொடைடபிணி நீங்குமென்றும், பாரந்திகொமபாயின்சௌரியமுண்டாமென்றும்,அசோகின்கொம்பாயிற் சோகநீங்குமென்றும்,இலவங்கொம்பாயின் பிரமதேஜஸ்விளங்குமென றும், கருங்காலிக்கொம்பாயின்காமம்பெருகுமென்றும், வில்வக்கொம்பாயின் ஐஸ்யரிம்விளையுமென்றும், இலந்தைகொம்பாயின் குரல்சுத்திபெறுமெனறும இவ்வாறுஅநேக பலன்கள் பல ரிஷிகளால் எடுத்துககூறப்பபட்டுள்ளன. இவைஎல்லாம் ஒவ்வோர் வழியால்சரீராரோககியந்தரத்தக்கனவேயாதலால் இவைகளில் எதையேனும ஒன்றைத்தந்தசுத்திக்குக்கருவியாகக்கொள்ளலாம்.பாரிஜாத மென்னும்கிரந்தத்தில்திருணராஜமென்னும ஓர்வகைக்கொம்பினுல்தந்தசுத்திசெய்யலாகாதென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. திருணராஜம் என்பன-கருப்பு, பனை, ஹிந்தாலம், தாழை, மே

ரால், பேரீச்சு, தென்னை என்பனவாம். அத்திரியெனபவர் இங்ஙனம் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்:—முகத்தில்நாற்றமிருப்பின் மனிதன் மதி மயங்குமாதலால்தந்தசுத்தி செய்தல ஆவசிகமென்றும், தந்தசுத்திசெய்யுங்கொம்பு உலர்ந்ததாயாதல பச்சையாயாதல் இருத்தல வேண்டும் என்று. தந்தசுத்திசெய்தலும் நாவழித்தலும்சிறியபற்களுடையவனுக்குஒரு அளவும்மத்திமமாயுள்ளவனுக்குஇருமடங்கும்பெரியபற்களுடையவனுக்குமும்மடங்கும்உரியனவென்றும்,பல்விளக்குதற்குமுன்னும் பின்னும்வாயைச் சலத்தினாற் சுத்திசெய்தல் வேண்டுமென்றும், புரசு, பருத்தி, கீரை முதலியன பலவிளக்குதற்கு உதவாவென்றும் எனக. "தந்தசுத்தி செய்யுங்காலத்தில தென்றிசை மேற்றிசைகளை நோக்கலாகா"தென்பது மார்க்கண்டேயர் கருத்து. பிரதமை பௌர்ணிமை சஷ்டி சதுர்த்தசி அஷ்டமி நவமி சங்கிராந்தி ஞாயிற்றுக்கிழமைஜன்ம நக்ஷத்திரம் சிராத்ததினம் விவாகதினம் விரததினம் இவைகளில் கொம்பினால் பல் விளக்கலாகாது. தலையில எண்ணெயிட்டுக்கொண்டு ஏதேனும சிற்றுண்டியுட்கொள்ளல் தண்ணீர அருந்தல் ஸ்திரிகளுடன் கலத்தல் வேதாத்தியயனஞ் செய்தல் க்ஷௌரம தந்தசுத்தி முதலியன செய்யலாகாது. கொம்புகள் அகப்படாவிடினும் அவற்றால் தந்தசுத்தி செய்யவொண்ணாதமுற்கூறிய காலங்களிலும், சுட்டுவிரலொழிந்த மற்றெவ்விரலினாலேனும் பற்களை விளக்கிப் பன்னிருமுறை சலங்கொண்டு வாய்கொப்பளித் தல்வேண்டும். மற்றோர் ஸ்மிருதியில் 'ஏகாதசி அமாவாசை யொழித்து.மற்றெக்காலத்திலும் இலைகளால்பல்விளக்கலாம்' எப்பொழுதும்நாவல்,இச்சிமா இவைகளின் இலைகளால் பல்விளக்குதல் வேண்டும்''

என்றும், "செங்கற்பொடி மண் கல் இவைகளாலும்சுட்டுவிரலாலும் எக்காலத்தும் பல விளக்கலாகாதென்று யாஜ்ஞவல்கியர்உரைத்தார்.

பிராதஸ்நானவிதி.

சௌனகர் "காலையில் ஆசமனஞ்செய்து உடலின் மலம்போக்கிவிதிவழுவாதுபற்றேய்த்தல முதலியவை முடித்துப் பிராதஸ்தானஞ் செய்யத்தொடங்கல் வேண்டு,,மென்றும், மனு "பலம், ரூபம், புகழ்ச்சி, அறம், ஆயுள் அறிவு சுகம் தைரியம் ஆரோக்கியம இவைகளெல்லாம்பிராதஸ்தானத்தின்பயனென்றறிக" என்றும்கூறுவதால், பிராதஸ்நானமாவது இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயன் படததக்கதென வெளியாயிற்று. அதுகொண்டே தக்கன் கூறுகின்றார் —

"பிராதஸ்நானமாவது இகத்திலும் பரத்திலும் பயனையளிக்கத் தக்கது" என்றுஇனி "ஸ்நானஞ்செய்யாதவொருவன் ஜபம, அக்கினிகாரிய முதலிய கன்மங்களுக்கு அருகனல்லனாதலால் முன் பிராதஸ்நானஞ்செய்தல்வேணடு" மென்று ஸ்மிருதியர்த்தசாரம் எனகிற பெரிய நூல் எடுத்துரைக்கின்றது. "காலையில ஸ்நானஞ்செய்தல எவ்விததிலும் தன் மலத்தைப்போக்க முதற்காரணமாதலால மந்திரங்களையும் தந்திரங்களையுமொருங்கு கூட்டி விதி வழுவாது காலையிலும் மத்தியானத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும" என்பது வியாக்கிரபாதர் கூற்று. ஸ்நானமுதலிய எவ்வித வகை காயங்களிலும் மற்றைய எவ்விதப் பிராயச்சித்தங்களிலும் கடவுளினது திருநாமங்களை உச்சரித்துச் சாவ பாபங்களை

யும் விட்டொழித் திடுவானென்று சௌனகர் கூறுகின்றார். இவ்விதமே தங்கள் முதலிய பலரும் ஸ்நானமுதலிய பல கருமங்களிலும் கடவுள் திருநாமத்தைச் செபித்தல் அத்தியாவசியகமென்று கூறுகின்றார்கள். எவ்விதக்கிரியைகள் செய்தபோதிலும் முதலில் சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டே செய்யவேண்டும் "சதுர்விம்சதிமதம் என்னும் புத்தகத்தில் "வருணனையும், தீர்த்தத்தின் தேவதைகளையுங்குறிக்கும் மந்திரங்களாலும் பகாவியாக்கிருதிகளாலும் ருக்குவேதமந்திரங்களாலும் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும்" என்றிருக்கின்றது. பற்களை விளக்கிய பிறகு நதி ஆறு முதலியவிடங்களில் ஸ்நானஞ் செய்தாலன்றி இவ்விதி உதவாது. வீட்டில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்க்கு மந்திர சம்ஸ்காரமியாதுமில்லை" என்றிருப்பதினுட்கருத்து யாதெனில், முக்கியமாய் விமல ஸ்நானஞ் செய்பவர்களுக்கு முடியாதுபற்றி எவ்விதமேனும் அவைகளைச் சுருக்கிச் செய்யவேண்டுமென்பதே. ஓடிவருந்தண்ணீரில் அதற்கெதிர்முகமாகவேனும், ஓட்டமற்ற தண்ணீரில் சூரியனை நோக்கியும், இரவில் வடக்கிலலது கீழ்த்திசையை நோக்கியும் சந்தியாகாலங்களில் காலையில் கீழ்த்திசையை நோக்கியும் மாலையில்மேற்றிசையை நோக்கியும் ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். தேவாலயங்கள் காணப்படின் அது எத்திசையிலிருக்கின்றதோ அத்திசையை நோக்கி ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டுமென்பது அவ்விடத்திய சிறப்பு.

பின்பு தேவதைகள் ரிஷிகளுக்குத் திருப்திசெய்தல்வேண்டும். கார்ஷ்ணாஜினியென்பவர் கொப்புளளவு ஜலத்திலே நின்று மனத்தில் தேவதைகளையும் ரிஷிகளையும் ரிஷிகணங்களையும் காண்ட ரிஷிகளையும் தண்ணீரில் தர்ப்பணஞ் செய்தல்வேண்டும். அத்தர்ப்பணங்

களுக்கு மந்திரங்கள் அவ்விருரிஷிகள் முதலியோரின்
நாமங்களே "பிதுர்க்களையும்பிதுர்க்கணங்களையும்எப்பொ
ழுதும் திருப்திசெய்வித்தல் அவசியம்' என்று சொல்லு
கின்றார். 'வடதிசையை நோக்கித் தனது பூணூலைத் தா
வடமாய்க்கொண்டு ப்ராஜாபத்தியம் என்னும் தீர்த்தத்தி
னால் ரிஷிகளையும் கீழ்த்திசையை நோக்கித் தனது பூணூ
லை வலமாகக்கொண்டு தெய்வதீர்த்தத்தால் தேவர்களை
யும் தென்றிசையைநோக்கித் தன் பூணூலை இடமாகக்
கொண்டு பிதா தீர்த்தத்தால்பிதுர்க்களையும் திருப்திசெ
ய்வித்தல் வேண்டும். இடதுதோளினின்று தொங்கும் பூ
ணூல் உபவீதமெனப்படும். கழுத்தில்மாலையாகஇருக்கும்
பூணூல் நிவீதமெனப்படும். தென்புறத் தோளினின்று
தொங்கும் பூணூல் பிராசீனாவீதமெனப்படும். தர்ப்பண
காலத்தில் மாலையாகக்கொண்ட பூணூலைக் கைப்பெருவி
ரலில் சேர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும். இருகைகளின் நடு
வினுள்ள ரேகைகளிற் படிந்து விழும் ஜலம் பிரமதீர்த்த
மெனப்படும். சுண்டுவிரலின் நுனியினின்றுவிழும் ஜலம்
ப்ராஜாபத்தியம் எனப்படும். நான்குவிரல்களின் நுனியி
னின்று விழும் ஜலம் தெய்வமெனப்படும். சுட்டுவிரலுக்
கும் பெருவிரலுக்கும் இடையினின்று விழும் ஜலம் பி
த்ரு தீர்த்தமெனப்படும். ஆசமனீய காலங்களில் பிர
மதீர்த்தம் உபயோகித்தல் வேண்டும். தர்ப்பணத்தின்
முடிவில் கரையிலேறித்தாமணிந்த வஸ்திரத்தை நான்
காக மடித்து "யேபகேச" என்றுதொடங்கியமந்திரத்தால்
பிழிந்து அதனால் பிதுர்திருப்தி செய்தல்வேண்டும்.
வஸ்திரத்தை மூன்றாய் மடித்துப்பிழியக்கூடாது
இவ்வுலகத்தைத் துறந்து சென்ற முன்னோர்கள் நமது
வஸ்திரத்தின் தண்ணீரை அவாவுகின்றார்களாதலால

ல் அதனைக்கரையிற்றானே விடுதல்வேண்டும்'' என்று பாரத்துவாசர் சொல்லுகின்றார். பின் ஆசமனீயம் செய்தல்வேண்டும். தமது குடுமியை முன்னிழுத்து அதனை நுனியை முன்புறத்தில் விழும்படி செய்தல் வேண்டும். உடுத்துக்கொண்ட வஸ்திரத்தால் உடம்பைத் துடைத்தல்வேண்டும். தலைமயிர்களை உதறல் கூடாது. உடலை உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்தலிலே [illegible]. நதிக்கரைகளிலும் புண்ணிய தீர்த்தக்கரைகளிலும் வஸ்திரம் கசக்கலிலே, வஸ்திரத்தைக் கிழபுறம் [illegible] முறையே பட்டுத்துணியாலும் பருத்தித் [illegible]. இப்படிப் பிராமணர்களுக்கு வெண்மை நிறவஸ்திரமும், க்ஷத்திரியர்க்கு சிவந்த வஸ்திரமும், வைசியர்களுக்கு மஞ்சள்நிற வஸ்திரமும், சூத்திரர்களுக்குக் கறுப்பு வஸ்திரமும், [illegible] உரியனவாம். எல்லோருக்கும் அழுக்குள்ளதும் கிழிந்ததுமான வஸ்திரங்கள் ஆகாவாம். [illegible] உடுத்து வஸ்திரத்துடன் மலஜலபரிக்கால உடம்பை முறைமுறை பிராணாயாமம் செய்து [illegible] என்னும் செபஞ் செய்தல்வேண்டும். வஸ்திரம் [illegible], சணல், பட்டு, கம்பளி [illegible] பவைகளைத் தரிக்கலாம் "வெண்பட்டுத் [illegible] லங்களில் மிகச் சிறந்தது [illegible] துக்களை கலந்து உதவாது.

தானே தோய்த்த வஸ்திரத்தைத் தரித்தே நித்தியக்கிரியைகளை நடத்தல்வேண்டும். வண்ணானுடை தோய்த்ததும் தோய்க்காத புதியதும் [illegible] காலங்களில் தரிக்கக் கூடாது. முற்கூறிய குறையற்ற வஸ்திரங்களை எல்லாக் காலங்களிலும் உரியதெனக் கொள்ளற்பாலது. கச்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR [illegible] MADRAS [illegible]

சையிடாதவன், நூலைக்கச்சமாத் தரிப்பவன், குறுக்கேகச்சமிடுபவன், மேலிழுத்துக் கட்டுபவன், அரைஞாணிற் கச்சமிட்டவன், உத்தரீயமில்லாதவன், இவர்கள் வஸ்திரமில்லாதவர்களுக் கொப்பா வராதலால் வைதிக கருமங்களிலேனும் மற்றெக் கருமங்களிலேனும் அநதிகாரிகளேயாவர். மேலும் அழுக்குடை பூண்டவன் ஈரவுடை தரித்தவன் எரிந்தவுடை பூண்டவன் உடையில்லாதவன் இவர்களும் நக்கினர் (உடையில்லாதவர்க் கொப்பனவர்) எனப்படுவார்கள். வஸ்திரந்தரிக்கும் வேளையில் உத்தரீயத்தைத் தலையிற் சுற்றிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உடையைத் தரித்துக் கால்களைக் கழுவி ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும். "நதியிருக்குமிடத்து மற்றைய நீர்களில் ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது. நீர் நிறைந்தவிடமிருக்கக், குறைந்த சலத்தில் குளிக்கலாகாது. சண்டாளர்கள் தொட்ட கிணறு குளங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தல்கூடாது. என்று சந்திரிகை என்னும் கிரந்தம் கூறுகின்றது. சாண்டில்லியரென்பவர் "சூத்திரர்கள், ஸ்திரீகள், நாஸ்திகர், பாஷண்டர், குழந்தைகள், வியாதியாளர் இவர்களுடன் சேர்ந்து ஸ்நானஞ் செய்தல் கூடாது" என்று சொல்லுகின்றார். ரோகிகளாயுள்ளவர்கள் வெந்நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம் "நித்திய கன்மங்களுக்கென ஒவ்வோர் தினமும் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். சலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யச் சக்தியில்லாதவன் கீர்த்திகையால் அல்லது வெந்நீரால் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும்" என்று கூறுகின்றது. "சுத்தமாயினும் அசுத்தமாயினும் தேவாலயங்களில் அருகிலுள்ள தீர்த்தம் கங்கைக்குச் சமானமாதலால் அது அனேகபா

வங்களை ஒழிக்கும்'' என்று கௌதமர் சொல்லுகின்றார்.
ஸ்நானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவன் இடுப்பளவிலேனும்
ஸ்நானஞ் செய்தலாவது அல்லது ஈரவஸ்திரத்தால் உட-
ம்பைத் துடைத்துக் கொள்ளலாவது வேண்டும். வேத
ங்களிற் சொல்லிய மந்திரங்களால் தண்ணீரைப் புரோ
க்ஷித்துங் கொள்ளலாம். அல்லது கடவுளை ஒருவாறு
தியானிக்கலாம். ஆதலாற்றான் ஸ்மிருதி ரத்தினத்தில்
"நான்கு கையுடையவனும் மஹாதேவனும் சங்கு சக்கர
கதைகளைத் தரித்தவனுமான விஷ்ணுவைத் தியானஞ்
செய்தால் மானஸ ஸ்நானம் ஆகும்'' என்று கூறப்பட்
டுள்ளது. "கடவுளை நினைத்தலே மானஸ ஸ்நானம்''
என்றும் "ஸ்நானங்களுள் மானஸ ஸ்நானமே சிலாக்கி
யமெனப் பெரியோர் கூறுவார்'' என்றும் யாக்ஞவல்கி
யர் எடுத்தோதினார். சண்டாளர் முதலாயினோரைத்
தீண்டினும் உடனே ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். தீண்
டினவரை மற்றொருவர் தீண்டில் அது புத்திபூர்வமானால்
ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டும். அதுவும் இல்லாத விடத்து
ஆசமனஞ் செய்வதும் போதியதாம். நான்காவது மனி
தனுக்கு ஆசமனமே யன்றி ஸ்நானமில்லை. சாதிப்பிர
ஷ்டர்களுக்கு ஓர் நுகத்தடியளவும் மாதவிடாயுள்ள மா
தாக்களுக்கு இரண்டு நுகத்தடியளவும் பிரசவித்த ஸ்திரீ
களுக்கு மூன்று நுகத்தடியளவும் சண்டாளருக்கு நா
ன்கு நுகத்தடியளவும் ஒதுங்கிச் செல்லவேண்டும். இவ
ற்றிற்குட்படின் உடனே ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும்.
நுகமென்பது இரதத்தின் நுகம் ஒன்பது அடியும் வண்
டியின் நுகம் எட்டடியுமென அளக்கப்படும். சம்வர்த்
தமாமுனிவர் கூறுவதாவது "சங்கடத்திலும் மேடுபள்ள
ங்களிலும் குறுகிய வழிகளிலும் பெரும்பட்டணங்களிலு

ள்ள மார்க்கங்களிலும் முற்சொன்ன விதிகளைச் செய்து விலக்கிக் கொள்ளலாம்" என்பது. புற்களால் செய்யப்பட்ட ஓர் ஆசனத்தில் தாம் தீண்ட வொண்ணா நிலைமையுள்ள மற்றொருவரும் இருக்கலாகாது. சண்டாளரன்றி மற்றையோரை அசுசியாயுள்ள காலத்துத் தீண்டின், தீண்டினவன் மட்டில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். எக்கருமம் செய்யுங்காலத்தும் போசனகாலத்தும் பூனையின் வாலைத் தொட்டால் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். "பூனை, ஈ, எறும்பு, புழுக்கள், வெட்டுக்கிளி, தவளை, இவை முதலியன எல்லா வத்துக்களிலும் சம்பந்தப்படுவனவாதலால், இவைகள் தொட்ட வஸ்து எச்சிலாகாது" என்று மனு எடுத்துரைத்தார். இரவில் ஸ்நானஞ்செய்தல் சலம் உட்கொள்ளல் இவை யெல்லாம் தீபத்தின் முன்புதானே செய்தல் வேண்டும். இரவில் தொடக் கூடாத ஒன்றைத் தொட்டால் வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். சுபாகன் சண்டாளன் இவர்களின் நிழல்பட்டபோதும் ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். நாற்பது அடிக்கு மேற்பட்ட நிழல் பட்டால் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டுவதில்லை. பிணியாளர் ஸ்நானஞ் செய்ய நேரின் அவர்களைப் பன்னிருமுறை பிறரொருவர் தொட்டுத் தொட்டு ஸ்நானஞ் செய்யின் அவர்க்கு அந்நல சுத்தியுண்டாம். ஸ்நானஞ் செய்பவர் தம்மைத் தொடும் ஒவ்வொரு முறையிலும் அப்பிணியாளி சுத்தவஸ்திரந் தரித்தல் வேண்டும். ஆலயங்களில் மகோற்சவங்களை நிறைவேற்றியும் திருமணச் சபைக்குச் சென்றும் பந்துக்களை வணங்கியும் ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது. தம்மக்கள் பிறந்த காலத்தும் கிரகண காலத்தும் இராக்காலமாயினும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். பகலில் ஸ்நானஞ்

செய்யாதவன் இரவில் வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். கண்ணோய் முதலிய சில ரோகங்கள் ஒருவனைப் பார்த்த காலத்தும் தொட்ட காலத்தும் ஒட்டிக் கொள்வது போல சுத்தி அசுத்திகளும் ஒருவர் சரீரத்தினின்று மற்றொருவர் சரீரத்துக்கு வரும். சண்டாளர் முதலாயினோரும் மனிதர் தாமே, அவர் மட்டும் அசுத்தியுள்ளவராதல் எப்படியாமெனில், சண்டாளருக்குப் பிறப்பாலும் குடித்தல் முதலிய அசுசிகளாலும் அவர்கள் அத்தன்மையராகின்றார். பெண்களுக்கோ, மாதவிடாய் முதலிய அசுசிகளால் சிலகாலங்களில் அசுத்தியுண்டாகின்றது. இனி ஸ்நானஞ் செய்யச் சக்தியற்றவர்களுக்கு அநுகற்பம் யாக்ஞவல்கியர் கூறுவதாவது:— "தண்ணீரில் ஸ்நானஞ்செய்தல், புரோக்ஷித்தல், சலத்தைத் தொட்டு மந்திரித்தல் தண்ணீரை நோக்கி அகமருஷண மந்திரத்தை மும்முறை செபித்தல், இவையெல்லாம் பெரியோர் ஸ்நானமென்று சொல்வார்கள் என்று. சலமத்தியில் சுத்தனாய் விஷ்ணு காயத்திரியை உச்சரித்தல் வேண்டும். வியாகிருதியோடு கூடிய மகா காயத்திரியை உச்சரித்தல் வேண்டும். நாராயணனைத் தியானித்தல் வேண்டும். பாவங்கள் விட்டொழியும்' என்று. கிரகணகாலத்து ஸ்நானஞ் செய்தல் ஆவசியகமே. வியாதியுடைய வனேனும் அக்காலத்து வெந்நீரால் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். "கிரகணகாலத்தில் தண்ணீரெல்லாம் கங்கைக்குச் சமானம்; பிராமணரெல்லாம் பிரமதேவருக்குச் சமானம்; தானமெல்லாம் பூதானத்துக்குச் சமானம்" என்று வியாசாசாரியர் சொல்லுகின்றார். கிரகணகாலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யாதவனுக்கு ஏழு ஜென்மம் வரையில் நோயுண்டாமென்

றும், ஆதலால் அக்காலத்து ஸ்நானஞ் செய்தல் யாவர்க்கும் அத்தியாவசியகமென்றும் பெரியோர் கருத்து. "மாக மாசத்தில விடியற்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் பரலோகத்தைப பெறுவான்" என்றிருத்தலால் மாக மாசத்து விடியற்காலத்தில செய்யும ஸ்நானம் அனேக பாவங்களைத் தொலைக்கும. சோமவாரம் சனிவாரம் புதவாரங்களில எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளலவேண்டும். சங்கிர மணம யதீபாதம் ஜென்மநக்ஷத்திரம் ஏகாதசி சதுர்த்தசி அஷ்டமி பிரதமை சஷ்டி பாவகாலங்கள் இக்காலங்களில எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளலாகாது. குழந்தைகளுக்கும் ரோகிகளுக்கும விருத்தர்களுக்கும் இம முறை ஆவசியகமில்லை. காலையில எண்ணெயிட்டுக் கொள்வது குற்றத்திற்கிடமாம். நரகச் சதுர்த்தசி தினத்தில சூரியன் உதிப்பதன முன ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். ஸ்மிருதியர்த்தசார மென்னும புத்தகத்தில "சதுர்த்தசியன்று இரவில நரகாசுரனை யொழித்தாராதலால் அன்றைய உதயத்தில் நரகஅபயமுள்ள ஒவ்வொருவரும அப்பியங்க ஸ்நானஞ் செய்தலவேணடும். தயிலத்தில் இலக்ஷ்மியும் சலத்தில் கங்கையும் அத்தீபாவளி தினத்தில வசிக்கின்றாகள்" என்று சொலலப பட்டிருக்கின்றது.

கலப்பற்ற நல்லெண்ணெ ஒன்றுமட்டில் ஞாயிறு முதலிய வாரங்களில தேய்த்துக் கொள்ளலாகாது. பிரசேதஸ்என்பவர்" கடுகெண்ணெ வாசனை வஸ்துக்கள் கலந்த எண்ணெ, புட்பங்கள் சேர்ந்த எண்ணெ, மருந்தெண்ணெ இவைகட்கு எக்கால்த்தும குற்றமில்லை" என்கின்றா. மற்றோரிடத்தில் "ஞாயிற்றுக்கிழமையில

வெப்பத்தையும் வியாழக்கிழமையில புல்லையும் வெள்ளிக்கிழமையில் கோமயத்தையும் செவ்வாயில் மண்ணையும் கலந்து தைலமிட்டுக்கொள்ளலவேண்டும். பிணிதீர்க்குமெண்ணைக்குக் கிரகணகாலமொழிந்த மற்றகாலங்கள் தோஷமற்றனவாம்" என்று காணப்படுகின்றது. இன்னும் "வெள்ளிக்கிழமை பின்பகலில பொருள் விருப்பமுள்ளவன் எண்ணையிட்டுக் கொள்ளலாம" என்று காலாமிர்தம எடுத்தோதுகின்றது. அதே புத்தகத்தில "யாத்திரை செல்லும் தினத்திலும மரணாசௌச காலத்தும் எண்ணையிடுதல கூடாது" என்று சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. புண்ணிய தீர்த்தங்களில ஸ்நானஞ்செய்தலால அனேக பாவங்கள் ஒழியும், சுத்தமன முடையோன அத்தீர்த்தப் பயனைப் பெறுவான். மாபாரதம அஸ்வமேத பாவத்தில் எவருள்ளத்தின்கண் பரமான்மா குடிகொள்வனே அதுவே பரப்ரமமவஸ்து, அதுவே பரமபுண்ணியம், அதுவே தவத்திற்குரியவிடம்" என்றும் இலலறவாழ்வை முற்றும துறவாதவனுக்குப புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பெரும பயனை விளைவிக்கா' வென்றும இருத்தலாலென்க. இனிப புண்டரங்களைப பற்றிச் சிறிது கூறுவாம. புண்டரமென்பது காம வழிபடும் கடவுளிடம் நமக்குள்ள பெரும்பற்றைக் குறிக்கும ஓர் குறி. இது வெகுகாலமாய் நமது தேசத்தில் உள்ளது. கோசங்களிலும் பட்டைகளுள்ள கரும்புக்குப் புண்டரமெனப பெயருணடு. அப்புண்டரம் முகத்திற்கு அலங்காரமாதலால அஃதில்லாதது பெரியோர் வெறுக்கத் தக்கதே. அது பிரதானமாய் ஊர்த்துவ புண்டரமென்றும் திரிபுண்டரமென்றும் இருவகைப்படும். ஊர்த்துவபுண்டரம் அரியை வழிபடுவோர்க்கும் திரிபுண்டரம் அரனை வழி

படுவோர்க்கும உரியது. இவ்விரண்டினுள் ஒன்று அவசியம தரிக்கற்பாலது. பத்ததிகாரர் "ஊர்த்துவபுண்டரம் அல்லது திருபுண்டரத்தைத் தினம் ஒருவன் தரிக்கவேண்டுமெ" என்று சொலலுகின்றார். விஷ்ணுஸ்மிருதியில "எக்ஞோபவீதம, சிகை, ஊர்த்துவபுண்டரம், பவித்திரம் இவை இல்லாதவன் செய்யுங் கர்மங்களெலலாம் பயனற்றவையெனவும "அசுசியும், அநாசாரமும், மன அழுக்கும் நிறைந்தவனாயிருப்பினும ஊர்த்துவ புண்டரத்தைத் தரிப்பதால அவன் சுசியாவன்" என்றும இருக்கின்றது.

மற்றோர் ஸ்மிருதியில "நீ" திருநீறு, திருமண், சந்தனம இவைகளால ஊர்த்துவ புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டு" மென்றும "ஜபகாலத்தில் திருமண்ணும், சந்தியாகாலத்தில் தண்ணீரும், ஓமகாலத்தில் திருநீறும், சந்தனம எக்காலத்தும தரிக்கத்தக்கன" என்றும இருக்கின்றது. இங்கு சந்தியாகாலத்தில் தண்ணீரைத் தரிக்கவேண்டுமென்றது திருமண்ணில்லா விடத்தென்றறிக. "ஸ்நானம் செய்தவுடன் திருமண் தரித்தல் வேண்டும். ஓமம் செய்தவுடன் திருநீறிடல வேண்டும் தேவதைகளை வணங்கியவுடன் சந்தனத்தைத் தரித்தல் வேண்டும்" என்றிருத்தலாலென்க. வெண்ணிற மண்ணால் ஊர்த்துவபுண்டர மிடல் மோக்ஷத்தைக்குறித்தது. ஆதலாற்றான "மஞ்சள் நிறமுள்ளது ஐஸ்வரியத்தையும் வெண்ணிறமுள்ளது விஷ்ணு பிரீதியையும் தரும்" என வோரிடத்தும், மற்றோரிடத்து செந்நிறமுள்ளது வசீகரத்தையும் மஞ்சள் நிறமுள்ளது ஐஸ்வரியத்தையும வெண்ணிறமுள்ளது மோக்ஷத்தையும

கொடுக்கும் என்று சொல்லுகின்றது. "அரியுடைய திருவடிகளைப் போல நடுவில வெளியுடன் ஆன்மா நற்கதிபெறற் பொருட்டு ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தலவேண்டும்" என்று அதர்வண சுருதியிலிருப்பதாலும், "நெற்றியில் ஊர்த்துவ புண்டரத்தைத் தண்டம்போல் இடைவெளியுடன் கேசவன் முதலிய சொற்களோடு நமவென்பதைச் சேர்த்து உச்சரித்துக் கொண்டு வைஷ்ணவன் தரிப்பானாக" என்று வசிஷ்டர் கூறுவதாலும் வெளியுடனே ஊர்த்துவபுண்டரந்தரிக்கவேண்டுமெனப் புலப்படுகின்றது. மேலும் 'ஊர்த்துவபுண்டரத்தின் நடுவில பெரிய பிராட்டியாருடன் கண்ணன் எழுந்தருளியிருப்பார்' என்னும் பாத்மபுராண வசனத்தாலும், லகுவாரகோபநிடதத்தில் நடுவில ஸ்ரீசூர்ணம் தரித்தலை விதித்தலாலும் வெளியுள்ள ஊர்த்துவபுண்டரம் வெண்ணிற மண்ணைக்கொண்டு தரித்தலவேண்டுமென்று புலப்படுகின்றது. கோபீசந்தனங் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந்தரிக்கும் விதி வாசுதேவோபநிடதத்தில் "கோபீசந்தனத்தை வணங்கி எடுத்து" என்று தொடங்கி "வைதிகர்களான பிராமணர் எல்லோரும் கோபீசந்தனம் தண்ணீர் இவ்விரண்டைக் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந் தரிக்கத் தக்கது" என்பதுவரையில் விரிவாய் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இனித் திருபுண்டரத்தைக் குறித்துச் சொல்வாம். பாரத்துவாஜர் "அக்கினிஹோத்திரத்தினின்றும் எடுத்து வெண்ணிற விபூதியை ஈசானமந்திரத்தால் தலையில் தரித்தலவேண்டும்" என்றார். மற்றோரிடத்து "தாம் செய்யும் கருமம் பலப்படும் பொருட்டு அக்கினிஹோத்திரத்தில உதித்த திருநீறையே மூன்வருணத்தவர் மூவரும் தரித்தலவேண்டும்" என்றிருக்கிறது.

ஆதலால், வைதிகர் மூவரும் அக்கினிஹோத்திர ஔபாசனங்களிற் றோன்றிய திருநீற்றையே தரித்தல் வேண்டுமென்றும மற்றைய திருநீறு மற்றவர்க்கெனவும் ஏற்பட்டது. சந்தியாவந்தன காலத்தில ஊர்த்துவபுண்டரமும் பிறகு திருநீறணிதலும் வேண்டுமென்பது சிலர் கருத்து. அங்ஙனமே சமுச்சயமென்னும் புத்தகத்தில அநுட்டானகாலத்தில் முன்பு திருமண்ணைத் தரித்துப்பின்பு அக்கினிஹோத்திரத்திலுண்டான விபூதியைத் தரிக்கவேண்டுமென்றிருக்கின்றது. சில விடத்து அக்கினிஹோத்திர ஔபாசன விபூதியைக் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந்தரித்தல்வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கோர் பிரமாணம "மீ" கிலம், திருநீறு, சந்தனம் இவற்றால ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தலவேண்டும் என்று முன்னரே எடுத்தோதினோமல்லவா. அவ்விதமே வைகாநசசூத்திரத்திலும் சமிதாதானஞ்செய்த பிறகு "பூதி" எனத்தொடங்கிய மந்திரத்தால் விபூதியை எடுத்து ஆதித்த" என்னுந் தொடக்கத்து மந்திரத்தை உச்சரித்து நெற்றி, மார்பு, தோள், கண்டம இவைகளில ஊர்த்துவபுண்டரமாகத்தரித்தல வேண்டுமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருக்க வாமன புராணம முதலியவிடத்து "திருநீற்றைக்கொண்டு ஊர்த்துவ புண்டரமும் திருமண்ணைக் கொண்டு திரிபுண்டரமும தரித்தால் பிரமஹத்திக்குச் சமானமென்பது வேதத்தைக் கற்றுணர்ந்த முனிவர் கருத்து" என்றிருப்பது யாதுபற்றியோவெனின், அஃது அவைதிகமான திருநீற்றைப பற்றியேயென்றறிக தொழிக. இனி முடிந்தது முடித்தல் யாதெனில் அவரவர் குலாசாரம் வழுவாது புண்டரங்களைத் தரித்தல் வேண்டுமென்பதே.

ஆதலாற்றான் சித்தனாயுள்ளவன் புண்ணியகாலத்
தில் திருமண்ணெடுத்து ஊர்த்துவபுண்டரத்தை யாதல
அல்லது திருநீற்றைக்கொண்டு திரிபுண்டரத்தையாதல
தரித்தல் வேண்டுமென்று தர்மசாத்திரங் கூறுகின்றது.
மாதவாசாரியரும தத்தங் குலாசாரப்படி திருநீறு திரு
மண்களைத் தரித்தல்வேண்டுமென்றார். இனிச் சிலவி
டத்து ஊர்த்துவபுண்டரத்தையும் சிலவிடத்துத் திரிபு
ண்டரத்தையும குற்றங்கூறி நிற்றல ஏகவாக்கியதாவெ
னின், அதனை கருத்து ஓரிடத்திற் பற்றுண்டாகவேண்டு
மெனறேயன்றி மற்றொன்றை விடவேண்டுமென்றல்ல.
ஓர் சமயம இவ்விரண்டினுள் ஒன்றிற்கொன்று மேம்பாடு
டைத்தாயினும அவ்விரண்டையும விட்டொழிதல புத்
திமான்களுக்கு அழகல்ல. குலாசாரப்படி தரித்தலே
முறையாம். உலகத்து ஓரிடத்துங் கிணற்று நீரும ஓரி
டத்து ஆற்றுநீருமகுணமுள்ளதெனச் சொன்னால அவ்வவ்
விடத்து அவ்வந்நீர்களை உட்கொள்ள உசிதமேயன்றி இர
ண்டையும் விட்டொழிந்துநிற்றல உசிதமாகாதென்பதை
அறிவுடையோர தாமே அறிந்துகொள்வார்கள். இனி
நமது சாத்திரங்களில் ஓரிடம் கண்ணுதற்பெருமானையும்
மற்றோரிடத்துக் காரவண்ணனைக் கண்ணனையும பரமாக
கூறுதல் குற்றமெனச்சிலர் பிதற்றினும் அது உண்மை
யை அறிந்த எமபோலவார்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்க
னிபோல் விளங்குமாகலால அதைப்பற்றி எழுதுவதை
இங்கு விரிவஞ்சி விடுத்தோம. இவற்றால புண்டரந்தரி
த்தல் வேதாகம புராண தர்மசாத்திரங்களில சொல
லப்பட்டனவே யாதலால் அது எல்லோருங் கொள்ளற்
பாலதென ஏற்பட்டது. அது கடவுளின் திருவருளை எ
மமிடம் பெருக்குமாகலானும் நமக்கிஃது ஓர்பேரணி

யாதலாலும் இருமைப்பயனுள்ளது. உலகத்தார் உய்யுமபொருட்டல்லவோ மாதேவனை மாபுருடன் இருவரும முறைமைய திருநீற்றையுந் திருமண்ணையும அணிந்தார்கள். அவரணிந்ததற்குப் பிரமாணம அவரவரைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்தே அறிந்து தெளிக.

இனிச் சந்தியோபாசனத்தைப பற்றிக் கூறுவாம. மூன் வருணத்தவர் மூவருக்கும பற்பல கன்மங்கள் விதிக்கப் பட்டிருப்பினும அவற்றுள் சந்தியாவந்தனமென்னுங் கருமமே சிறப்புற்றது. "காலையில் நக்ஷத்திரங்கள் நன்றாகத் தோன்றும்பொழுதே விழித்தெழுவது சந்தியாவந்தனஞ் செயலவேண்டும சூரியமண்டலம்பாதி மறைந்திருக்கும் பொழுது மாலையில சந்தியாவந்தனஞ் செய்தலவேண்டும்" என்று சாணக்கர் மொழிகின்றார "காலையிற் செய்யும் சந்தியாவந்தனமாவது நக்ஷத்திரங்கள் புலப்படுங்கால் செய்யின உத்தமமென்றும், அவை சிறிது மறைந்திருக்குங்கால செய்தால மத்திமமெனறும, சூரியனைக் கண்டபிறகு செய்தால அதமமென்றும் ஆக மூவகைப்படும. மாலையிற்சந்தியாவந்தனம் சூரியன புலப்படுங்கால உத்தமமென்றும, சிற்சில நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றுங்கால் மத்திமமெனறும, நக்ஷத்திரங்கள் முற்றிலும் வெளிப்படுங்கால் அதமமென்றும், ஆக மூவகைப்படு"மென்றும வியாசாசாரியர சாற்றுகின்றார். உதயத்திற்குமுன இரண்டு நாழிகைகள் சந்தியாவந்தனத்திற்கு முக்கியகாலம். உதயத்திற்குப்பின் முக்கால நாழிகைவரையில் மத்தியகாலம் அதுகொண்டே ஸ்மிருதியில 'உதயத்திற்குமுன் இரண்டு நாழிகைகளும் பின் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைகளும் சந்தியாவந்தனத்திற்குக்கால'மென்று இருக்கின்றது. முக்கியகாலத்திற்றான் சந்தியை அநுட்டித்தல வேண்டும. ஜலமுதலியவை கிடைக்காவிட்டதில்

அமுக்கியகாலத்திலுஞ் செய்யலாம். அவ்விதஞ் செய்யாதவர் பெரும்பாபத்திற்குள்ளாகி ஆனையாகப்பிறப்பர். காலையிற் செய்யும் சந்தியாவந்தனத்தால் இரவிற் செய்த பாபமும், மாலையிற்செய்த சந்தியாவந்தனத்தால பகலிற்செய்த பாபங்களுமொழியும். 'மந்தேகா' என்னும் ஓர்வகை இராக்கதர்கள் சூரியனை எதிர்ப்பார்களென்றும் அவர்கள் அந்தணர்களளிக்கும் அர்க்கியத்தால் ஒழிவார்களென்றும் வேதங்கூறுகின்றது. இவ்விதமறிந்து சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்பவர் நீடூழி வாழ்ந்து பாபத்தையொழித்துப் பரகதி அடைவர். யாஞ்ஞவல்கியர் தாம் எழுதிய யோககீதையில் 'முற்கூறியபடி உண்மையையறிந்து சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்பவர் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றுப் பாபங்களையொழிப்பார். ஆசௌசகாலத்திலும் மந்திரங்களை மனதில் தியானித்துச் சந்தியாவந்தனத்தை முடித்தல்வேண்டும். முக்கியகாலத்திற் செய்யாமல அதற்குமுன் செய்திருந்தால மீண்டும் தக்க காலத்தில செய்யவேண்டும். அக்காலத்தில செய்ததும் செய்யப்படாததும் ஒன்றே. முக்கியகாலத்திற் செய்யத் தவறினால பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டுமென்று சங்கிரகக்காரர் கூறுகின்றார். 'ஆசமனீயஞ்செய்து விதிவழுவாது பிராணனை யொடுக்கி நான்காவது அர்க்கியத்தைக்கொடுத்தால் அதனால் அக்காலங்கடந்து செய்ததுநீங்கும்' என்றும் சம்வர்த்தர் என்பவர் 'அர்க்கிய பிரதானகால தவறினால் எண்ணூறு காயத்திரி ஜபஞ்செய்தல்வேண்டுமென்றும் சாற்றுகின்றார்.

கௌணகாலமுங் கடந்தால் எண்ணாயிரம் காயத்திரி ஜபஞ்செய்தல்வேண்டும். இடங்கள் மாறுதலால் பலனும் வேற்றுமைப்படுமென வியாசர் கூறுகின்றார். 'வீட்

டில் ஒருமடங்கும், கோஷ்டிகளில் பதின்மடங்கும் நதிக்கரையில் நூறாயிரமடங்கும், கடவுள் சந்நிதியில் அளவில்லாப் பயனைத் தருவதுமாகும்' என்று

சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும் முறை

ஆசமனீயஞ்செய்த பிறகு "ஆபோ" என்றுதொடங்கிய மந்திரத்தில் ஒவ்வோரடியின் இறுதியில் ஒவ்வொரு முறையாகவாறு ஒன்பதுமுறை ப்ரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அம்முறையைக் குறைக்கவும் மிகுதியாக்கவுங் கூடாது. ஒவ்வோரடியிலும் ப்ரணவத்தைச் சேர்த்துப் ப்ரோக்ஷணஞ்செய்யின் அதனால் ஒருவருடத்திற்குள் செய்த பாபம் நீங்குமெனச் சௌனகர் சொல்லுகின்றார். தண்ணீரை ஒழுகவிடாது ப்ரோக்ஷணஞ் செய்தல்வேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யும் ஒவ்வொரு துவலைகளும் நிலத்தில் விழாது மேற்புறமே தங்குபடி செய்துகொள்ளல்வேண்டும். பிறகு 'சூர்ய, ஆப, அக்னி' என்று தொடங்கும் மந்திரங்களால் முறையே காலை, பகல், மாலைகளில், மந்திரித்த தண்ணீரை யுட்கொள்ளல்வேண்டும். உடனே 'ததி' என்று தொடங்கும் மந்திரங்களால் (ஒவ்வொரு அடியின் இறுதியில் நிறுத்தி உச்சரித்து) பதின்மூன்று முறை ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். உடனே இருகைகளால் தண்ணீரெடுத்துக் காலையிலும் பகலிலும் எழுந்தும், மாலையிலுட்கார்ந்தும் காயத்திரி மகாமந்திரத்தால் மந்திரித்துச் சூரியனை நோக்கி அர்க்கியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். "ஸ்ம்ருதி சங்கிரகத்தில் தண்ணீருள்ளவிடத்திற்சென்று முழங்காற்படியளவு உயரத்

திவடித்துத் தண்ணீரினுள்ளே அம்பைய விடவேண்டும்' என்றிருக்கின்றது. சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுமொன்றுடனொன்று சேராமலிருக்கவேண்டும் சேர்ந்தால் அம்மைத இராக்ஷசி முத்திரை என்பார்கள். பின்னும் பிரணவத்தையும் வியாகிருதிகளையும் உச்சரித்துப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தல்வேண்டும். இதனை மந்தேகர் என்பவர்களுக்குச் செய்த தீங்கினால் உண்டான கெடுதி ஒழியுமென்று வேதங்கூறுகின்றது. உடனே ஆசமனஞ்செய்தல்வேண்டும். 'யாக்ஞவல்க்யர்' என்னும் முனிவர் 'வெளிப்புலன்களையடக்கி உட்புலன்களை யொடுக்கி உள்ளத்திற்செலுத்தி ஸ்படிகமணிபோன்ற நிர்மலமாய தமது புத்தியில் பிரதிபிம்பித்த ஆத்தும சுவரூபத்தை உபாதியை விட்டகற்றிய சச்சிதானந்தப் பிரமமயமாக நின்று அதுவேதானென்ற வேறுமையற்றுச் சிறிதுகாலம் தியானிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லுகின்றார். சந்தியாகாலத்திற் றண்ணீர் கிடைக்காவிடில் தனக்குப்பின்னுள்ள புழுதியையாவது எடுத்து மூன்று அர்க்கியங்கள் கொடுத்தல்வேண்டும். அதுவுங்கிட்டாவிடத்துச் சூரியனைத் தியானித்தல் வேண்டும். பிறகு சூரியாதி நவக்கிரகங்களையும் கேசவாதிகளையும் உத்தேசித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தல்வேண்டும். சந்தியாவந்தனத்தில் அர்க்கியங் கொடுத்தலே மிகச்சிலாக்கியம். ப்ரோக்ஷணமுதலிய மற்றவை எல்லாம் சுத்திக்குக்காரணமான அங்கங்கள். தண்ணீரைக் கையிலெடுத்து அத்துடன் பிரதக்ஷணஞ் செய்தலும் பிராணாயாமஞ் செய்தலும் குற்றத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டே. பிறகு 'இவாதித்தன் பிரமம்' என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தன்னைச்சுற்றிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தலும், பாபம் விலகும்பொருட்டும் அஸ்திரம் திருப்பவும், உடனே ஆ

சமனீயஞ்செய்து ஜபஞ்செய்யும்இடத்திற்கேகவேண்டும். 'சங்கர' என்பவர்ஜபத்திற்கு வேண்டியவிடங்களைப்பற்றிக்கூறியிருக்கின்றார். 'வீட்டில் ஒருபங்கும் நதிக்கரையில இருபங்கும் பசுக்கட்டிட்டவிடத்தில பத்துபபங்கும், அக்கினிகிருகங்களில நூறுபங்கும், உத்தமக்ஷேத்திரங்களிலும தீர்த்தங்களிலும, தேவதாசந்நிதிகளிலும ஆயிரம்பங்கும், ஈசுவரசந்நிதியில அனந்தமாய் அம்மந்திரங்கள் பயன்படுவன' வென்பர். அவரது திருவாக்கு ஜபஞ்செய்தல எப்பொழுதும அடக்கமாகயிருக்கவேண்டுமென்பது அதுவே அதிகப்பயன்படுமென்னும்பெரியோர்கருத்து. தர்ப்பை, கிருஷ்ணாஜினம், வஸ்திரம் இவற்றால முறையே செய்துகொள்ளலவேண்டும. பவித்திரம் அகப்படாவிடில் பூணூலைப் பவித்திரவிரலில தரிக்கவேண்டுமென்பது வைகானசர் கருத்து. 'பிரமலோகமவரையில'என்றதொடக்கத்தின் மந்திரத்தால் தேவதைகளையும அந்தணர்களையும் நமஸ்கரித்தல வேண்டும். "பூதங்களொழிக" என்னும் மந்திரத்தால பூமியைச் சுத்திசெய்து தனது இடதுகாலால மும்முறைஇடத்தைத்தட்டியுட்கார்தல்வேண்டும. முழங்கால், தொடை இவைகளுக்கிடையில் உள்ளங்காலைப் புகாவிட்டுச் சமாதியுடன் பிரணவமுதலிய மந்திரங்களாலகரசுத்தி, தாளந்திரயம், திக்பந்தனமுதலியவை செய்து குருமுதலியவரை நமஸ்கரித்துப் பூதசுத்தி செய்துகொள்ளல வேண்டும். பிறகுபிராணாயாமஞ் செய்தலவேண்டும. பெருவிரல சுண்டுவிரல் பவித்திரவிரல் இவைகளால மூக்கைப் பிடித்துச் சுவாசத்தை யொடுக்கிவியாகிருதி, காயத்திரி, சிரஸ் இவைகளை மனதாலமூன்றுமுறை யுச்சரிக்கவேண்டும. பிராணவாயுவைத் தகைந்

துகொள்ள ஆற்றலற்றவன் அந்த மந்திரத்தைப் பத்தின் முறை ஜபித்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் ரிஷி, சந்தம், தேவதை இவைகளை முறையே தலை, முகம், மார்பு இவ்விடங்களிலகூட்டிச் செபித்தல் வேண்டும். "மந்திர தேவதாப் பிரகாசிகை" என்னும் புத்தகத்தில் பிரணவ வேதா தியானத்தில் "திவ்விய ரூப திவ்விய பாண திவ்விய யுதங்களணிந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருமேனி எடுத்துக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இனி வியாகிருதிகளுக்கும் காயத்திரிக்கும் முன்போல ரிஷி, சந்தம், தேவதைகளைத் தியானித்தல் வேண்டும். ஸ்ரீ காயத்திரி தேவதையின் திவ்விய ரூபம் மந்திரசாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது "முத்து பவளம், பொன், நீலம், வெண்மை இந்நிறங்கள் பொருந்தியதும் முக்கண் பெற்றதுமான முகங்களுடனும், கலையில் திங்கட்கலை துலங்கச் சாவதத்துவமயமாய்நின்ற திருமேனியும், வரம், அபயம், அங்குசம், கசை, கபாலம், கயிறு, சங்கு சக்கிரம், இருதாமரைமலர்கள் இவைகளைக் கையிலணிந்து முன்னாள்" என்பது பிரணவமென்னும் மந்திரத்திற்கு ரிஷி பரமா என்றும், சந்தம் எஜுஸ் என்றும், பிரமன், அக்கினி, வாயு, சூரியன் இவர்கள் தேவதைகளென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிராணாயாமத்தால் பாபங்களெல்லாம் தொலையுமென்பது ஆன்றோர் கொள்கை. காயத்திரி ஆவாகன மந்திரத்திற்கு ரிஷி, சந்தம், தேவதைகள் இவர்களைத் தியானித்துக் காயத்திரியை ஆவாகனஞ் செய்தல் வேண்டும். யோகயாக்ஞவல்கியத்தில் "பர்க்கன், விஷ்ணு, புருஷன் என்னும் பெயர்களை வகித்தவனும், சத்தியரூபனும் உருவற்ற கடவுளைத் தியானித்து முக்திபெறுவான்" என்கிறக்கின்றன மாலை

யால் அல்லது பவித்திரவிரலில், கடைபெருவமுதல் சுட்டு விரல் அடிப்பவரும் வரையிலாவது எண்ணி வரவேண்டும். காயத்திரி ஜபிக்கையில் இவ்விதக் கணக்கின்றிச் சிறப்புடைத்து 1008, அல்லது 108, அல்லது 28 ஆவது ஜபிக்க வேண்டும். பத்துமுறை ஜபித்தல் சாதாரணமென வேதங் கூறுகின்றது. ஜபத்தின் இடையில் சூத்திரர், பதிதர், பாத விடாய்காலத்திலுள்ள மாதர்கள், மேச்சர், பன்றி இவைகளைக் கண்டால் தண்ணீரைத் தொடவேண்டும். இவைகளுடன் பேசநேர்ந்தால் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். வீண் பயமில்லாது ஜபத்தை முடிக்கல் வேண்டும். "எவ்விதத்திலாவது காரியத்தில் குறைவுண்டானால் கடவுளை நினைப்பதால் அது குறையற்றதாகு" மென்று பிராஜாபதி கூறுகின்றார்.

ஹோமம், தானம் பிரதிக்கிரகித்தல், போஜனம் ஆசமனீயம், ஜபம் இவைகள் செய்யுங்கால் கைகளிரண்டும் முழங்கால்களுக்குள்ளிருத்தல் வேண்டும். இனிக்கடவுளை வணங்கும் பொழுதும், வலம் வரும்பொழுதும், வழிபடும் பொழுதும் வேள்விகளிலும், ஆசிரியரைக் கண்டவிடத்தும், ஆன்றோர் சந்நிதியிலும், கழுத்தில் வஸ்திரத்தைச் சுற்றியிருத்தல் கூடாது. ஆசாரியன், பெரியோர்கள், திவ்வியாலயங்கள், தண்ணீர், அரசமரம், அக்கினி, சூரியன் இவைகளைப் பின்புறத்தில் நிறுத்தி ஜபஞ்செய்தல் கூடாது. "கொப்புளுக்குக்கீழான அங்கங்களைத் தீண்டில் தனது கைகளைத் தண்ணீரால் சுத்தி செய்யவேண்டும். அல்லது வலது செவியைத் தொட்டுக் கடவுளை ஒருவாறு தியானித்தல் வேண்டும்." என்று எமன் கூறுகின்றார். தலையிற் பாகை

தரித்தும், நிர்வாணியாயும், தலையில் அவிழ்த்தும், உள்ள ங்கலங்கியும், கோபங்கொண்டும், ஊறுசை மேலிட்டும், படுத்தும், நடந்தும், பாய்களிலுட்கார்ந்தும், பாதுகை தரித்தும், வாகனமேறியும், கால்களை நீட்டியும், உயர்ந் தாசனத்தில வீற்றிருந்தும், இருளடர்ந்த விடமிருந்தும், விசாலமான விடத்திலுட்கார்ந்தும், தெருவில நின்றும், ஜபஞ்செய்தல கூடாது. கைமூடாமலும், தலைமூடியா மலுஞ்செபித்தல குற்றத்திற்கிடமாம். ஜபகாலத்திலசை த்தல கூடாது. பக்கங்களிற் பார்க்கலாகாது. காலை யில தனது நாசிக்கு எதிரிலும், பகலில தோள்களுக்கு எதிரிலும், மாலையில கொப்புளுக்கு எதிரிலும், கைகளை வைத்து ஜபித்தல வேண்டும். ஜபகாலத்தில மந்திரங்க ளின் பொருளை நினைத்து வரவேண்டும். காயத்திரிமந் திரத்தைப் பாதத்துடன் பாதம் சேர்க்காது ஜபித்தால அது பெரும் குற்றத்திற்கிடமாகுமென்றும், அதைப்பி ரித்து ஜபஞ்செய்யின் பாபங்களை விலக்குமென்றும் ஆன் றோர் கூறுவதால், பாதம் பாதமாகப் பிரித்தே ஜபஞ் செய்தல வேண்டும். விசுவாமித்திரர் கூறுவதாவது:— “மூன்று வேதங்களையும் ஏனைய எவ்விதக் கருமங்களையு மனுட்டிக்காது ஒழியினும் காயத்திரி மகாமந்திரத்தை விடாது ஜபிக்கும் ஓர் அந்தணன் வேதியர் திலகனாவான்” என்பது ஜபத்தின் இறுதியில பிராணாயாமஞ் செ ய்தல வேண்டும். “ஜபத்திற்கு முன்னும் பின்னும் மும் மூன்று பிராணாயாமங்கள் செய்யவேண்டு”மென்று கிரம தீபிகை, என்னும் நூல அறைகின்றது. “உத்தமே” என்றற்றொடக்கத்தின் மந்திரத்தால காயத்திரியையதா ஸ்தானத்திலனுப்பித் தத்தம் சாலைகளில் விதிக்கப்பட்

ட மந்திரங்களால உபஸ்தானஞ் செய்தல வேண்டும். ஸ்மிருதியர்த்தசார மென்பதில வணங்கும வழி இத்தன்மைத் தென வெடுத்துப் பின வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. "தமது இருசெவிகளை இருகைகளால தொட்டு பிமது முழங்கால்கள் முதல கால பெருவிரல காறும மிருதுவாகத் துடைத்துக் காயத்திரி திசைகள், சந்தியா தேவி, பெற்றோர், மற்றைய பெரியோர, சிஷ்டர்கள இவர்களை வணஙக வேண்டுமெனபது "தமது ஆடைகளா க திருப்பின் தண்ணீரிற்றனே னொறுஜபஞ் செய்கலவேண்டும. தர்ப்பணம, ஆசமனீயம, ஜபம இவைகளை நின்றுகொண்டே செய்தலவேண்டும பிரதக்ஷணஞ் செய்தல கூடாது" என்று அரிதா மொழிகின்றார். தாமறிந்தும அறியாமலும நேரிடும பாபல குற்றங்களுக்குக் கடவுளது திருநாமமே பெரியபிராயச்சித்தமாம் ஆகலாற்றான் ஜாபாலி "கடவுளது திருநாமமே ஜபிக்கற்பாலது, படிக்கற்பாலது, அதனுல யாமடையும் பயன அளவிறந்தது" என்றார். காத்தியாயன மாமுனியும 'சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும புராணங்களிலும கடவுளது திருநாமமே குற்றங்களுக்குக் கடுந் தீ எனவும, அறிந்தறியாக் குற்றங்களுககு அதுவே பிராயச் சித்தமெனவும் துணியப்பட்டுள்ளது" என்றார். ஜபம என்பது இருமைப்பயனையுந் தரத்தக்கது இம்மையில பிசாசமுதலிய பிணிகளை நீக்குதலானும, மறுமையிற பாவங்களையொழித்துப பரமசுகங்களைப் பயக்குதலானு மென்றறிக. ஜபத்தால் தேவதைகள் புகழின் அக்கடவுளர் எம்மிடத்திருவுளம் பெற்ற அவரது திருவருளால கருதிய பயனைபபெறுவோம யக்ஷர், அரக்கர, பிசாச முதலிய

பிணிகளை விலக்குவோம எவ்விதப் பிணிகளும ஜபதத் பராகிய எம்மிடமணுகா தொழிவனவே" என்று அரி தா சாற்றுகின்றார். மனு கூறுவதாவது:—"விதியக்கிய த்திலும் ஜபயக்கியம் பதின்மடங்கு அதிகம என்பது. அவரே மறறோரிடம "ஜபத்தாற்றான் சித்திபெறுவான்" என்று தொடங்கி "எககன்மங்களைச் செய்யினும செய் யாவிடினும இவ்வொன்றே அநதணர்க்குச் சித்தியளிக் கு"மென்றார். கீதாசாததிரததிலும் யககியங்களுக்குள் ஜப யக்கியந்தான் கடவுளது திருவாக்கமைந்திரு க்கின்றது "முமுக்ஷுககளுக்கு நாராயண அஷ்டாக்ஷ ரம ஜபிக்கவேணடு மென்று தார சாரோப நிடதங்கூறு கின்றது அங்கு"ஓம நமோ நாராயணாய என்ற இத்தர்ப கத்தை யுபாசித்தல வேணடும்" என்றிருககின்றது. நாராயணோப நிடதத்தில அதனால யாம பெறும் பெரும பேறைபபறறி எடுத்தோதப பட்டிருக்கின்றது. 'ஆயுள் பெறுவான், பிரஜாபதித் தன்மையடைவான், ஐசுவரிய த்தைப பெறுவான், முத்திசுகமெய்துவான்" என்று. சிவோபாசகா களாயுள்ளவர்களுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜப ஞ்செய்யவேண்டுமென்பப பல சுருதி ஸ்மிருதி புராணங் கள் பறைபறைகின்றன. சாதாதபர் "ஜபகம், நமகம இவைகளைஜபிப்பவனை நமது கருணையால கணணுதலநா ஆட்கொளவார" என்றார. சௌனகா 'வேதங்களிற் பறபல பெருமநதிரங்களிருபபினும, அவைகள் அத்தியா தருமவா திகம்பொருளை விளக்கினும ,புருஷ சூக்தத்தினும மேமபாடுடையமநதிரம வேறிலலை. இம்மந்திரம் பிராயச் சித்தங்களிலும், கடவுள் வழிபாடுகளிலும், மோக்ஷார்த்த ஜபததிலும,வசியத்திலும்,அக்கினியுபஸ்தானததிலும, பு த்திரபபேறு பெறுதலிலும, மறறெவ்விதக் கன்மங்களின

பயன் கிடைக்கவேண்டியதிலும், ரோக நிவர்த்தியிலும், காலன் வெற்றியிலும், மற்றும் அனேக விஷயங்களிலும் முனிகளால் விதிக்கப்படுகின்றது என்றார். இனிக் கிரகஸ்தர்கள் ஔபாசனஞ் செய்வதைக் குறித்துரைப்பாம். 'விவாகஞ் செய்த பிறகு ஓர் இமைப்பொழுதேனும் அக்கினியின்றி யிருக்கலாகாது' தென்று காகா சாரியர் கூறுகிறார். பிரமசாரியானவன் சமிதாதானஞ்செய்தல் வேண்டும். ஔபாசனத்தின் பின்னர் பிரமஎக்கியம்செய்தல் வேண்டும். 'பைடீநசி' என்பவர் மொழிவதாவது — 'தத்தம் சாகைகளை அத்தியயனஞ்செய்தலே பிரம்மஎக்கியமெனப்படும். அதனைச்செய்பவர் பிரமலோகத்தைப் பெறுவார்' என்றார். வேதாத்தியயனஞ்செய்யாதவர் பிரம்மஎக்கியத்திற்குப் பதிலாகக் காயத்திரியைச் செபித்தல்வேண்டும். மனு 'நித்திய விதிகளைச் செய்து தண்ணீர்க் கரையில் அல்லது கானகத்திற் சென்று காயத்திரியை ஜபித்தல் வேண்டு' மென்றுரைத்திட்டார். சங்கிரக மென்னுங்கிரந்தத்தில் 'பிரம எக்கியத்தியாலே சதியாளித்துப் புருஷசூக்தத்தை ஜபிப்பவன் சர்வவேதபாராயண பலத்தைப் பெறுவான்' எனவிருக்கின்றது. இனிக்காண்ட ரிஷிகளையும் கானகுவேதங்களையும் இதிகாசபுராணங்களையும்தேவரிஷிபிதுருக்களையும் பூசித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்வதைப் பற்றிக் கூறுவாம். ஆற்றலற்றவனுக்குத் தர்ப்பண விதியைக் குறித்துக் காத்தியாயனர் சுருக்கி விதித்திருக்கின்றார். 'பிதுர் வம்சத்தினரும், மாதுர் வம்சத்தினரும் எம்மிடம் தர்ப்பண உலகத்தை எதிர்பாரும் மற்றவரும் இவ்வுலகத்தைக் கொள்வாராக' வென்றும் மாதவியத்தில் 'பரமஸ்தம்பம் வரை

யிலுள்ள பிராணிகள் திருப்தி எய்துக என்றுச்சரித்து மூன்று முறை தண்ணீரை எடுத்து விடுவானாக' என்று சங்கிரக தர்ப்பணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இடது கைப்பெருவிரலடியில் திலங்களை வைத்து மற்றைப் பெருவிரல்களாலெடுத்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தல்வேண்டும் பெருவிரல் சுட்டுவிரல் இவ்விரண்டு விரல்களினாலும் திலத்தை எடுத்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தல்கூடாது. ஞாயிறு வெள்ளி திரயோதசி அஷ்டமி, ஜன்மானுஜன்ம நக்ஷத்திரங்கள் இவை கூடியகாலத்தில் திலங்களும் அக்ஷதைளும் கலந்து தர்ப்பணஞ்செய்தல்வேண்டும்.

இனிக் கடவுள் வழிபாட்டை யெடுத்துரைப்பாம். அஃது சுருதி ஸ்மிருதி கிரகிய சூத்திரம் புராண முதலியவற்றால் விதிக்கப்பட்டது. ருக்குவேதத்தில “த்ருவஃ வாந்தம்” என்று தொடங்கிய மந்திரம் அவ்வழிபாட்டை விதிக்கின்றது. 'ஸ்மிருதிசந்திரிகை' என்னுமோர் நூல் தத்தஞ்சாகைகளுக்குரிய கிரியைகளை முடித்தும் அக்கினி ஹோத்திரஞ்செய்தும் திருவாழிக் கையனுப திருமாலினது வழிபாட்டைச்செய்யவேண்டுமென்றெடுத் துரைக்கின்றது. பிறகு தேவர்களை நமஸ்கரித்துத்தன்னில்லத்திற்புகுந்து விதிவழுவாது புருஷசூக்த மந்திரங்களால் கண்ணனை வழிபடுவானாக' என்று ஹரித முனி சாற்றுகின்றார். வைகானசக்கிரகியத்தில 'அக்கினியில நித்திய ஹோமம் முடித்து மறைமுறை மாறாது மாலைவழிபட்டால் ஏனையக் கடவுளர் எல்லோரும் அர்ச்சிக்கப்பட்டவராவர்' என்று தொடங்கி மற்றைய எக்கன்மங்கள் குறைவையெய்தினும் அக்குற்றங்களை விலக்கக் கருதி அகிலாந்தரியாமியாகிய நாராய

'ணனை அர்ச்சித்தல் வேண்டும். ஆயினும் விஷ்ணுவினது பரமபதத்தைப் பெறுவானென்பது மறைகளின் முடிவு' என்று இறுதிபெற்ற வசனங்களால் வெளியாகின்றது. போதாயனரும் 'கடவுளர் பூஜையை எடுத்தோதுகிறார். "ஸ்ரீ விஷ்ணவிவகஸ்ரெ, ஸ்ரீ வைகுண்டயஜாமெஹ" என்று தொடங்கும் மந்திரங்களால் தாமதாம் கொண்ட ஆன்மலிங்கங்களுக்கேற்ப ஆசனம், பாத்தியம், அர்க்கியம், ஆசமனீய முதலியவற்றை எடுத்தோதுவித்தல் வேண்டும்' என்று தொடங்கி நாராயணன் பரமசிவம் இருமூர்த்திகளுக்கும் ஒரே பூஜையை விதித்தார். சௌனகர் 'விநாயகன், ஆதித்தன், சக்தி, திருமால், பரமேசுரன், இவ்வைம் மூர்த்திகளையும் நாடோறும் வழிபடுவர் என்றார். மாபாரதத்தில் "பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் தீக்ஷைகளைப் பெற்ற சூத்திரர் இவர்களால் அன்புடன் ஆராதிக்கப்படுபவன் பத்மநாபனென்றார். சௌனகர் காலையில் விதிவழுவாது நீராடி மனச்சுத்தி எய்திப் பரமேசுரனது சந்நிதானத்திலுட்கார்ந்து வழிபாட்டைத் தொடங்குவாராக' என்றுரைத்தார். அபரார்க்கமென்னும் நூலில் 'அஷ்டாக்ஷரமென்னும் மஹாமந்திரத்தில் திருமாலைப் பூஜை செய்வாராக"வென்றெடுத்தோதப்பட்டது. வியாசாசாரியர் "துஷிஷ்டா:" என்னும் மந்திரத்தாலும் புருஷசூக்தத்தாலும் ஆதிம்வேதமிலாச்சோதியாதியாகிய அரியை அர்ச்சித்தல் வேண்டுமென்றார். பௌத்தயனர் 'வில்வபத்திரத்தால் கோவிந்தனை ஒருவாறு அர்ச்சிப்பவன் உத்தமலோகங்களிலவனுடன் இகழ்வான நற்றுளசிகளாற் கடவுளின் பிம்பத்தை அர்ச்சிப்பவன் பெரும் பேற்றைப் பெறுவான். சாளக்கிராமத்தில் ஓர்

துளஸியை இட்டவன் ஏகாதசியில் உபவாசஞ் செய்தவனைப்போல் இருவினைப்பயனை யொழித்திடுவான். பாத்திரங்களில் அந்தணரைப்போன்ற பாத்திரமும், கோதானத்தைப்போன்ற தானமும், கங்கைக்குச் சமானம்போன்ற தீர்த்தமும், துளஸிக்குச் சமானமான பத்திரமும் உலகத்திலில்லை. அன்புடன் கொடுத்தது பலம் பத்திர புஷ்பம், புல, தண்ணீரேனும் அதைக்கேசவன் ஏற்றுக்கொள்வான்' என்று சொல்லுகின்றார். பாத்மபுராணத்தில் நல்ல உறவிலையும் மறறை எந்த நைவேத்தியத்தையும தேவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நைவேத்தியங் கிடைக்காவிடம பழங்களேனும, அவைகளும் கிடடாவிட்டதுப புல பூண்டுகளேனும், அதுவுங் கிடடாவிடததுத் தண்ணீரேனும நிவேதனஞ் செய்யவேண்டியது. மோகத்தினலாவது சோம்பலினலாவது தேவதார்ச்சனம் செயயாதவாகள் கோரமாகிய நரகத்தையும், பறவைகள் முதலியவைகளின் ஜன்மத்தையுமடைவாாகள். எவர்கள்களங்கமற்ற மனத்தால் விஷ்ணுவைபபூஜிக்கிறார்களோ அவாகளுக்கு மீணடுமெ ஜனனமில்லை. சாண்டில்லியர் கூறுவதாவது — "பூஜாகாலத்தில் ஹுங்காரமிலலாமலும் பேசாமலும் மௌனமாக விஷ்ணுவை அர்ச்சிக்கவேண்டும்" எனபது. பூஜைக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் அகப்படாவிடதது மனத்தினலேயாவது தியானித்தல்வேணடும். அங்ஙனஞ் செய்கிறவர்களுக்குத் திருமால் எலலாவற்றையும் அனுக்கிரகிப்பார். விஷ்ணுபூஜை செய்யாதவர்களின் தானம் ஹோமம் தபசு இவைகள் பிரேதத்திற்குச் செய்த அலங்காரம்போல வாளாமுடியும். வேற்றுமைப்படாத ஒரே குடும்பததிலிருக்கும் சகோதரர்களுக்குக் கடவுள் வழிபாடொன்றே. அதாவது ஒருவனே

செய்தாற்போதியது. "சங்கிரகமென்னும புத்தகத்தி ஓர் சமையற்சோற்றைக்கொண்டு பிழைக்கும் குடும் த்தினர்க்குப், பிதுர்கள், தேவதைகள், பிராமணர்கள இவர்களின பூஜை ஒன்றே போதுமானது. வேற்றுமை படின் அவர்களுக்கு வீடுகடோறும் வெவ்வேறாகவே செய்தல் வேண்டும். "வஸ்திரம், அலங்காரம், தைல மு ‍லியமற்றைய பொருட்கள், மருந்து இவைகளைக்கடவுளுக்கு ஆப்பித்தே யுட்கொள்ளல்வேண்டும்" என்று சாண்டில்லிய மகரிஷியினுடைய கருத்து. நாரதர் சாற்றுவதாவது:—"புருடசூக்தமென்னும மகாமந்திரத்தால் புஷபங்களேனும், மற்றைத் தண்ணீரேனும கடவுளுக்குக் கொடுத்தால் இதனாலுண்டாகும் பயன் அளவிறந்தது" என்பதே. பூஜைக்குப்பிறகு 'ஜிதந்தே' என்று தொடங்கிய தோத்திரத்தால் நாடோறுங் கடவுளைத் துதித்து அவரது மலரடி பணிந்து தன்னை அவருக்கு அர்ப்பித்திடுவானாக. வியாசர் கூற்றியாதெனில — "விட்டுணுவினது பாததீர்த்தமானது பற்பல பாவங்களையொழிக்கும். அதே தண்ணீரைத் தரையில காரணமின்றி வீழ்த்தினால் ஏண்மடங்கு பாபங்களை விளைவிக்கும கடவுளது திருவடித் தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டு கையைக் கழுவுதல கூடாது. கழுவின் அதுகொடிய தீவினைக்கிடமாகும்" என்பது. சந்திரிகை யென்னும புத்தகத்தி உள்ளத்தில கடவுளது திருமேனியும் முகத்தில அவரது திருநாமமும் வயிற்றில் அவரது நைவேத்தியமும் சிரசி அவருக்கு அர்ப்பித்த புஷ்பமும் பாதோதகமும் எவனிடமிருக்குமோ அவனே அச்சுதன். பக்திருசடரிசிஷ்டத்தில "தேவதைகள், சித்தர்கள், இருடிகள் இவர்களா விட்டுணு நைவேத்தியம் மிகச்சிறப்புடைத்தென்றும ம

றைப தேவதைகளுக்களித்த நைவேத்தியம் அங்ஙனமல்ல வெனவும், அதை யுட்கொள்ளின் சாந்திராயண விரதமனுட்டிக்க வேண்டுமெனறும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வியாசாசாரியர் நித்தியம் ஹரியைப் பூசித்தபிறகு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமுதலிய பற்பல மந்திரங்களால் மலபரிபாகியாகிய ஒருவனே கண்ணுதற்பிரானைப் பூசிக்கவேண்டுமென்றார். சாளக்கிராம முதலிய கற்களில் கடவுளை வழிபடவேண்டுமேயன்றிப் பிரதிமைகளிற் பூசித்தற்கு விதி எங்குங்காணோமே எனின் "மாபாரதத்தில் அநுஷ திருமுகமும் திருக்கண்களுமமைந்த ஒரு பிம்பத்தைத் தமது கருத்திற்கிசைய வமைத்து அதை யர்ச்சிக்கவேண்டும், அதை வணங்கவேண்டும், அதைச் சிந்திக்கவேண்டும், அதைத் தியானிக்கவேண்டும்" என்று பிரதிமாராதனத்தை வேறில் விதித்திருப்பதால் அதைப்பற்றி இங்கு விரிவாக வரையவேண்டியதொன்றுமில்லை. எவ்விதத்திலும் கடவுள் பூஜையின்றியிருத்தல்கூடாது. "ஒவ்வொருதினத்திலும் ஸ்நானம், ஸந்தியை, ஜபம், ஹோமம், கடவுள் வழிபாடு, அதிதிகளைப் பூஜித்தல், வைசுவதேவஞ்செய்தல், ஆகிய ஆறு நித்தியக்கிரியைகளை" என்று பராசரர் முதலிய ஆன்றோர்களால் கடவுள் பூஜை நித்தியமென எடுத்தோதப்படலாலெனக. தேவலரென்பவர் கூறுவதாவது—"தேவர்களுக்கெனவும் அந்தணர்களுக்கெனவும் பாகஞ்செய்யாது தனக்கெனப் பாகஞ்செய்பவன் யாண்டும் பாவியாவான்" என்றார். மனுவும் "தேவர்கள், இருடிகள், மானுடர்கள், பிதுர்க்கள், வீட்டிலுள்ள தேவதைகள் இவர்களைப் பூசித்தபிறகே இல்லறத்தவன் புசிப்பானாக" என்று சாற்றியிருக்கின்றார். சூரியன் உதித்தபிறகு பத்துநாழிகையளவு முற்பகலென்

னும் ஏற்படுகின்றது. அக்டுப்பகலில் மாத்தியாஹ்நிகானுட்டானஞ்செய்தலவேண்டும். பிறகு வைசுவதேவமனுட்டிக்கவேண்டும். அதைத் தத்தஞ் சாகைகளிற்கூறியபடி அனுட்டித்து முடித்தலவேண்டும். அவ்விதமே ஸ்மிருதிகளின் கருத்து. "வைசுவதேவஞ்செய்யாது போசனதினங்களில் புசிக்கும் அந்தணர் காலசூத்திரமெனனும் நரகத்தைப்பெறுவர்" என்று வசிஷ்டர் அறைகின்றார். பிறகு அதிதியைப் பூசித்தலவேண்டும். அதிதியினிலக்கணம். தூரத்தினின்று வந்தவனும், வைசுவதேவகாலத்தில் நிகழ்ந்தவனும், சுபகிராமத்தவனலலாதவனும், தன்னை முன்னறியாதவனு மென்பதே. "அதிதியும், பிரமசாரியும் பக்குவஞ்செய்த அன்னத்திற்கு உரியவராதலால அவருக்கு அன்னங் கொடாது புசித்தல கூடாது" என்று பாராசரர் மொழிகின்றார். எங்கு 'துறவி புசிக்கின்றாரோ அங்கு ஹரியே புசிக்கின்றார். எங்கு ஹரி புசிக்கின்றாரோ அங்கு உலகமெலாம புசிக்கின்றது" என்று கௌதமர் சொல்லுகின்றார். சாதாதபரின் அபிப்பிராயம். "எவன வீட்டிலுட்புகுந்த அதிதி தானு விரும்பியதை யடையாது திரும்புவான் அங்கு தப் பாபத்தை யொழித்து அவனது புண்ணியத்தை யடைந்து செலவான்" என்றார். ஸ்மிருதி ரத்தினத்தில 'சூரியோடம்' என்னும் அதிதி திரும்பும பாபம், கனனிலைத்தினின்று அன்னம பெறாத அதிதி பகற்காலத்திற் திரும்புவதாலுண்டாகும் பாபத்திலும் எண்மடங்கு அதிகம்." சூரியோடனென்றால இரவில் வரும் அதிதி. "புலனும், நிலமும், தண்ணீரும், நலவார்த்தையும் பெரியோர் வீடுகளில் எக்காலமும் குடிகொண்டிருக்கும்" என்று [illegible]னு

எடுக்கோதியதின் கருத்து யாதெனில், பெரியோர் புகுந்தவிடம் ஆசனமில்லாவிடில் புல்லும், படுக்கையில்லா விடத்துப் பூமியும், அர்க்கியபாத்திரங்களில்லாவிடத்துத் தண்ணீரும், அன்னமில்லாவிடத்து நல்ல வார்த்தையும் என்பது

வெண்கலப்பாத்திரத்தில் இளநீரும், தாமிரப்பாத்திரத்தில் தயிர், மோர், நெய், பால், கரும்பின் சாறு, தேன், உப்புடன் சேர்ந்த பொருள்கள் ஆகிய இவைகள் கள்ளுக்குச் சமானமாகுமாதலால் அவைகளை உட்கொள்ளுதல் கூடாது அவ்விதங்கொள்ளின் இறப்பிற் [illegible]" என்றுரைக்கத்தினால் [illegible] புசித்துச் சிறிது தண்ணீருட்கொள்ளல் வேண்டும் அடியிற் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் போஜனஞ்செய்தவர்கள் கடைசியில் உத்தராபோசனம் வாங்கி அதில் மிகுதியான தண்ணீரைக் கீழே வார்ப்பதும் மந்திரத்தால் பூமியில் விடவேண்டும் அம்மந்திரம் [illegible] என்பது. உத்தராபோசனத்திற்குமுன் கையைக் கழுவுதல்கூடாது அதற்குப்பின் கையால் போஜன பாத்திரத்தைத் தொடக்கூடாது தொடின் கட்டிய துணியுடன் ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும் பிறகு கையைச் சுத்திசெய்து பன்னிருமுறை தனது இடதுபுறத்தில் வாய்கொப்பளிக்கவேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யும்பொழுது முகத்திலுள்ள நீரை உட்கொள்ளக்கூடாது. முழங்கால் வரையில் கால்களைக் கழுவிச் சிறு குச்சிகளால் பற்களைக் கிளையவேண்டும். பிறகு ஆசமனீயஞ்செய்தல்வேண்டும்.

ஆசமனீயஞ்செய்வதற்குமுன் குச்சிகள் முதலியவைகளை

ப்பார்த்தல் கூடாது. "ஆசமனீயஞ்செய்து ஸூர்ய ஸாக்ஷி' என்னும் மந்திரத்தால் வலதுகாற் பெருவிரலினது நுனியினின்று தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். பிறகு உட்கார்ந்து அசைவற்ற மனத்தை யடைந்து கடவுளைத் தியானிக்கவேண்டும். பிறகு தாம்பூலாதி யுட்கொள்ளவேண்டும். வெற்றிலையின் அடியை யுண்டால் வியாதியும் நுனியை யுட்கொண்டால் பாபமு முண்டாகும். சுண்ணாம்பு வைக்கப்பட்ட வெற்றிலையை மேலிலை ஆயுளைக் குறைக்கும். அதன் நரம்பு புத்தியை ஒழிக்கும். ஆகையால், அடி நுனி நரம்புகளை யெடுத்தும் சுண்ணாம்பு வைத்திருந்ததை நீக்கியும் பிறவற்றையுட்கொள்ளுதலும் வேண்டும். வெட்டாத பாக்கும் தண்ணீரால் விட்டுக் கழுவாத வெற்றிலையும், நன்றாகச் சோதித்துப் பாராத சுண்ணாம்பும் உட்கொள்வதால் குற்றங்கள் பலவுள. வாயில் வெற்றிலையில்லாமல் வெறும் பாக்கை மென்றால் அவன் ஏழுஜன்மத்திற்கு தரித்திரனும் நரகத்திற்கும் பாத்திரமாவான். எக்காலத்திலும் தாம்பூலம் உட்கொள்ளலாகாது. அவ்விதஞ்செய்தால் ஆயுள், பிரக்ஞை, பலம், வீர்யசக்தி இவைகள் குன்றும். நாவில் ஓர்வித சுவையுமறியமுடியாது. அத்திரிபகவான் கூறுவதாவது— பகல் தூக்கமும் பெண்களுடன் உறவும் கூடாது. நித்திரை செய்தால் ஆயுட்குறைவும், பெண்களுடன் புணரின் புண்ணியக்குறைவு முண்டாகும். அக்காலத்தில் இதிகாசம், புராணம், தர்மசாஸ்திரம் இவைகளைப் படிக்கவேண்டும். வீண்வார்த்தைகளையும் மற்றவரைக் குற்றங் கூறுதலையும் நீக்கவேண்டும் என்பது. வியாசாசாரியார் கூற்று:—சூரியன் அஸ்தமனகாலத்தில் அவசியம் வீட்

டைவிட்டு வெளிப்பட்டு மலைக்கடனை முடிக்கவேண்டும். எவன் குசங்களைக் கைக்கொண்டு கருத்தைக் கடவுள்பாலிருத்தி வெளியில் மலைக்கடனை முடிப்பானவன் பொய், கள் காற்றம், பகலில் தூக்கம், பெண்ணுறவு, சூத்திரான்னபோசனம் இவ்வகைக் குற்றங்களை விடொழிவான் மலைக்கடனை முடித்தபிறகு ஔபாசனஞ்செய்து கடவுளை வழிபட்டு அதிதிகளைப் புசிப்பிக்கவேண்டும் என்பது. சௌனகர் கூறுவதாவது.—

"ஜபம், ஹோமம், பூஜை, வேதாத்தியயனம் இவைகளை இரவின் முற்பாதியிற்றானே செய்தல்வேண்டும். பிறகு சுகந்தம், தாம்பூலம் முதலியவற்றைக்கொண்டு குடியில்லா வீடு, தேவாலயம், நடப்பு வழி, தானியசாலை, தேவர், பிராமணர்கள் இவர்களின் முன்னிலை முதலியவிடங்களை யொழித்துக் கிழக்கு அல்லது தென்பாகத்தில் தனது சிரசை வைத்துத் தம்மில்லாளுடன் நித்திரை செய்தல்வேண்டும். மேற்புறமும் வடபுறமும் சிரசைவைத்துறங்கல்கூடாது தன்னூர்விட்டு வெளியூரில் மேற்கே தலைவைப்பினும் வைக்கலாம். எக்காலத்தும் வடக்கி தலையை வைத்தல்கூடாது. தனது படுக்கையறை சமீபத்தில் வைத்துக் கருடமந்திரங்களால் ரக்ஷை செய்து சயனித்தல்வேண்டும். தலைப்புறத்தில் தண்ணீர்பாத்திரம் ஒன்று வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும் என்றுரைக்கின்றார். ரத்நாவலி என்னும் புத்தகத்தில் நித்திரை செய்யும்பொழுது பகவானைத் தியானித்து நித்திரை செய்யவேண்டுமென்றும் "இரவும் பகலும் நர்மதைக்கு நம த்து விஷசர்ப்பங்களினின்று தன்னைக்காக்கவே ன்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. பெண்களுடன் ருது

காலத்திற் கூட்டுறவு செய்யாமே மனியஞ்செய்து கொ
பது மாதவிடாய் கண்டதுமுதல
அவற்றுள் முதனான்கு தினங்களை வலதுகாற் பெருவிரலிலே
ருதுகாலங்களில் உபவிதமாகவும, மறைமுககாலங்களில
விவிதமாகவுமிருக்கவேண்டும். இருவரும் உடையின்றி
யிருத்தல் கூடாது இரண்டு யாமங்களுக்குமேல் பெ
ண்களுடன் சயனித்தல்கூடாது. அக்காலம் படிந்
அவர்கள் முகத்திற்குச் சுத்தியுண்டு மிதயாகப்புசித்து
நூறுமுறை ஜபித்து நூறடி நடந்து இடதுபுறங்களைக்கீழ
வைத்துப் படுப்பவனுக்கு வைத்தியர்க்கார் பலன் யாதிரு
க்கின்றது என ஓர் மகரிஷி கூறுகின்றார் பாரதத்தில
ஒருவருக்கு இனிய பொருளை அமுதல்கூடாதென்றும, ஓர்
பொருளைப்பற்றி ஆலோசித்தல் கூடாதென்றும வழிநட
க்கக்கூடாதென்றும், பலர் தூங்க ஒருவன் விழித்திருக
கக்கூடாதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது இனிச சயன
காலத்தில அடியிற்கண்ட செய்யுளைப் படிக்கலாம
[illegible]
[illegible]
[illegible]''

பாவிய முற்றிற்று.

U.V. SWAMINATHA
TIRUVANMIYUR